No. 2708 Zaterdag 11 Januari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

VERVLAKKING.

Het moderne leven is een groot vlak van conventie zonder diepgang. Als men op een boot stapt, moet men gewichtig-rustig z'n koffers laten binnenbrengen, moet men zó gaan zitten, dat iedereen ziet, dat men reizen kan, moet men er gemak van hebben om „Steward" te roepen en te bestellen, men weet misschien niet wat, omdat de mode van de dag dat met zich meebrengt.

Wij willen niet overdrijven: het is goed, dat de mens een aantal conventies heeft, die niet verder bestudeert — omdat ze zo onbelangrijk zijn — en ze eenvoudig afdoet volgens bepaalde normen van beleefdheid, gewoontes, standsopvattingen en zo verder. 't Leven werd immers veel te ingewikkeld, als men voor elke kleinigheid een originele opinie moest hebben! Het absurde is alleen dat men aan die conventies een beslissende waarde toekent, dat men er heel ernstige gesprekken aan wijdt, zonder ooit door te dringen tot de zaak, de inhoud, het wezen zelf, en alleen redeneert over de schijn en de uiterlijke vorm. Wat alles culmineert in het feit, dat de conventie de norm van de waardeschatting van mensen en dingen is geworden en dat héél 't leven volgens die norm en niet anders meer wordt ingericht.

Men leest alleen de best-sellers van het seizoen, niet onwillekeurig, maar bewust in de overtuiging, dat dáár alles van afhangt; men kleedt zich zoals de mode beveelt, niet uit practische noodzaak (zo zijn er gelukkig ook nog), maar absoluut goedkeurend, omdat 't nieuwe altijd alleen het ware is; men gebruikt de woorden, die men tegenwoordig hoort gebruiken, niet toevallig, omdat ze vanzelf in de mond komen, maar met de diepste overtuiging, dat het gemakkelijk gebruik ervan de waarde van de persoon bepaalt.

De norm van denken en willen is dus niet meer het ware of het goede, de norm is de conventie of de publieke opinie. Dat die omkering der waarden noodlottig moet zijn, is evident. De gevolgen blijven dan ook niet uit: alle begrippen worden vervaagd, gedegradeerd, verschoven.

Een voorbeeld: In de Indische Post is een zekere E. C. B. („Charmé", 25 Juli 1931) tot de alleszins lofwaardige ontdekking gekomen, dat iemands blik kan „boeien, fascineren zelfs" en dat 'n blik vaak meer zegt dan 'n reeks van woorden. Dit is nog niet zo heel vreemd, maar het vreemde is, dat zij wil leren, hoe men aan die boeiende, pittige, levendige ogen moet komen. Zij heeft 't recept niet zelf uitgevonden, zij vulganiseert slechts een geniale uitvinding. Nu goed! Om dus die bewuste, boeiende, pittige, levendige ogen te krijgen, moet men zich oefenen, een blad wit papier nemen en daarop een cirkeltje van 1 cm middellijn tekenen, welk vlakje blauw gekleurd moet worden. Dan plaatse men dit blaadje op ongeveer 1 cm afstand tegenover zich, en herhale de oefening in 't licht, die men eerst in het donker deed, enz.

Dus: het is niet nodig, nog verder van binnen uit te werken, zoals vroeger, toen men de ogen nog de spiegel der ziel noemde, men behoeft niet iets in z'n ziel te hebben, wat fascineert, niet de rust van een heilige en diens onverzettelijke wil, niet de rust van het Geloof, men volstaat met zich geduldig te oefenen, meer stukjes wit papier en potloodpuntjes. Hier is werkelijk de schijn levensdogma geworden, uiterlijkheid is het begin en het einde. Misschien beleven wij het nog, dat ons aangeraden wordt rein te leven, om mooie ogen te krijgen!

Uit deze hardnekkige, principiële levensschijn-verafgoding ontstaan de meest tragische verwisselingen: men verwart niet alleen beschaving en conventie, gratie en toilet, maar ook vreugde en plezier, stilte en Godsdienst.

Vroeger wist iedereen, wat feest was! Men had de gewone werkdagen en men had de feestdagen, waarop men uitrustte en waarvoor men spaarde. Nu weet men dat niet meer, want alle café's en alle bioscopen en alle feesttuinen vertellen dag in dag uit, dat 't elke dag en elke nacht kermis is. De mensen moeten uit, want dat hoort zo; ze moeten naar die film, want zij is een schitterende persiflage op de schijnheilige zedelijkheid; ze moeten uit naar dit en ze moeten uit naar dat. Dus, elke dag is er feest! Er is geen enkele reden, behalve gebrek aan geld, om niet elke dag en zoveel mogelijk feest te vieren. Werk en plicht zijn niets dan hinderpalen, onrechtvaardige belemmeringen van het absolute recht op plezier. Nu verveelt echter op de duur, omdat 't tegennatuurlijk is, dat eeuwig gefeest. Gevolg: nieuwe reclame, nog hoger opdrijven van de behoeften. Misschien vinden de mensen binnenkort in elke krant, in rood-geel-groene letters boven de stad, in vriendelijke brieven van de firma aan de geachte clientèle, dat 't eigenlijk tot de bon ton behoort, dat men elke dag, voordat men aan 't werk gaat, taartjes gaat eten, en gehoorzaam zal men volgen, zoals men altijd volgt, totdat men er van narigheid bij neervalt, in zijn tocht naar 't restaurant of naar de bioscoop...

Het is duidelijk, dat daarmee de vreugde vermoord wordt: men kan niet meer blij zijn, want er is geen verrassing meer, geen beloning na veel werk, geen dankbaarheid, niets, alleen de blinde drift om te krijgen, wat er te krijgen is, en alles uit 't leven te persen wat er aan plezier inzit.

Doch dit is nog niet 't ergste! De triomf van de vervlakking van het leven in onze tijd is, dat men zelfs de Godsdienst volkomen heeft kunnen degraderen. Voor velen is religie niets dan een kwestie van een publieke opinie geworden, een kwestie van een modegril: de godsdienst van 't seizoen en 't week-end. Voor velen is godsdienst („religieuze wijding") 't zelfde als even ernstig zijn, even stil, even geconcentreerd, weg van Jazz en dans even luisteren naar Beetvoor boeken, maar de film wint het aan horen met wat ethische strekking, of op 'n Zondagmorgen door de natuur dwalen en niet spreken, of genieten van het lichaam in blijde sport (denk bijv. aan „De blijde Wereld").

Zou men nòg verder kunnen afraken van een geestesleven? Ja, 't kan nog, 't kan nog verder, maar dan moeten de armen van Moloch weer dienst doen, de laatste perversiteit die denkbaar is.

Winkelsluiting en Koloniale Raad.

Verschenen is het voorlopig verslag over de winkelsluitingsverordening.

De Raad zegt daarin:

Niet minder dan 6 adressen bereikten de Koloniale Raad over de betrekkelijke aangelegenheid.

Na de inhoud van al deze adressen, waarover we vroeger reeds hebben geschreven, te hebben weergegeven, vervolgt de Raad:

Meerdere leden betreurden, dat de memorie van toelichting, die het ontwerp vergezelt, zo sober gehouden is. In het onzekere gebracht door de verschillende meningen, die onder de belanghebbenden heersen, hadden deze leden gaarne een uitvoerigere uiteenzetting van de motieven, welke het Bestuur geleid hebben tot het indienen van het onderhavige ontwerp, ontvangen.

In de allereerste plaats toch geeft, naar de mening dezer leden, de memorie van toelichting aanleiding tot het stellen van de vraag, of het Bestuur overtuigd is, dat het resultaat van de door de Kamer van Koophandel ingestelde enquete de algemene opvatting en wens van het winkelpersoneel van Curaçao weergeeft en de noodzakelijkheid van een ingrijpen door den wetgever aantoont. Zij vroegen dit, omdat de mededeling, dat dit onderzoek slechts op beperkte schaal heeft plaatsgevonden hen deed twijfelen aan de waarde, welke aan het verkregen resultaat moet worden toegekend. Gaarne zouden zij bovendien ingelicht worden omtrent het aantal van het personeel, waarover bedoeld onderzoek zich heeft uitgestrekt.

In dit verband vroegen de leden hierboven aan het woord, of, naar de mening van het Bestuur, de belanghebbenden zelf, het winkelpersoneel dus, wel voldoende pogingen in het werk hebben gesteld om op eigen kracht de door het Bestuur gesignaleerde misstanden uit de weg te ruimen. Deze leden toch zouden het betreuren, indien in dit gebiedsdeel de mening zou postvatten, dat de wetgever er is om onmiddellijk aan alle wensen, welke in bepaalde kringen opkomen, door het stapelen van verordeningen op verordeningen, tegemoet te komen. In de eerste plaats toch behoren de partijen zelf in onderling overleg tot overeenstemming trachten te komen.

Voorts vroegen deze leden, of de klacht van het winkelpersoneel omtrent hun lange arbeidstijd begrepen moet worden als een klacht tegen een te groot aantal werkuren per etmaal dan wel als een klacht tegen het werken in de late middaguren en vroege avonduren. Mocht de klacht gericht zijn tegen „te lang" werken, dan zou — naar de mening dezer leden — de oplossing, met handhaving van de bestaande sluitingsuren, gevonden kunnen worden in het toelaten van een ploegenstelsel, zodanig ingericht, dat geen winkelbediende langer dan 9 uur per etmaal te werken heeft.

Uit het voorstel van het Bestuur, waarbij verboden wordt winkelpersoneel langer dan 9 uur per etmaal in de winkel aanwezig te hebben, meenden deze leden echter te moeten opmaken, dat het Bestuur bezwaren heeft tegen het zoeven uiteengezette ploegenstelsel. Zij zouden dit kunnen verklaren, wanneer de klacht gericht is tegen „te laat" werken, of wanneer het Bestuur meent voor alle winkeliers de concurrentievoorwaarden gelijk te moeten maken. Wat het laatste betreft zou immers de gedachtengang van het Bestuur deze kunnen zijn: winkels met meer dan één bediende kunnen zonder bezwaar 't ploegenstelsel invoeren; in winkels, waarin slechts één bediende werkzaam is, kan dit niet en moet dus de patroon zelve bedienen, indien hij zijn zaak openhoudt gedurende de volle tijd, waarin dit thans geoorloofd is. Deze winkelier heeft daardoor weinig aan zijn gezinsleven en zou gaarne zijn zaak eerder sluiten. Hij durft dit echter niet aan uit vrees clientèle te verliezen aan andere zaken, die, werkend in ploegenstelsel, zonder bezwaar de volle tijd open kunnen blijven. Deze kleine winkelier moet dus beschermd worden en in zijn belang moeten de concurrentievoorwaarden gelijk gemaakt worden en alle winkels een korter aantal uren dan thans toegestaan is, open blijven.

Deze leden zouden gaarne vernemen of bovenstaande gedachtenreeks inderdaad het standpunt van het Bestuur weergeeft. Zij merken echter op, dat uit één der ontvangen requesten blijkt, dat deze winkelier niet vraagt om deze bescherming, integendeel zich schijnt te verzetten tegen verkorting van de tijdsduur gedurende welke het geoorloofd is een winkel geopend te hebben.

Mocht de klacht gericht zijn tegen „te laat" werken, dan zouden deze leden gaarne van het Bestuur vernemen of naar zijn mening hierin voldoende grond aanwezig is, om het werken in ploegenstelsel als bovenbedoeld te verbieden.

Voorts zouden deze leden gaarne vernemen, of het Bestuur wel rekening gehouden heeft enerzijds met de winstcapaciteit der winkeliers, welke ongetwijfeld achteruit zal gaan, indien gedurende minder uren van de dag verkocht mag worden, anderzijds met de belangen van het publiek, waarvan een deel thans gewoon is in de avonduren zijn inkopen te doen. En — zo vroegen zij — deelt het Bestuur de mening, dat deze belangen geschaad zullen worden door de bepaling, als ontworpen?

Algemeen zou men bovenstaande vragen, welke zo kort mogelijk geformuleerd zijn, zó uitvoerig mogelijk beantwoord willen zien, dat de gedachtengang van het Bestuur en de motieven, die geleid hebben tot het voorstellen van dit ontwerp, duidelijk naar voren komen.

Meerdere andere leden verklaarden zich volkomen met de strekking van het Bestuursvoorstel te kunnen verenigen. Met name verklaarden zij het geheel eens te zijn met de koppeling van inkrimping van de uren, gedurende welke de winkels geopend mogen zijn, aan beperking van de arbeidsduur van het winkelpersoneel. Het is naar hun mening toch duidelijk, dat winkels van enige omvang niet open kunnen blijven zonder personeel en door een beperking van de arbeidsduur dus practisch gedwongen worden om te sluiten of wel in de hoge kosten van extra personeel zouden worden gejaagd, als zij toch open wilden blijven langer dan de door het Bestuur voorgestelde tijd van 11 uren. (Als het personeel om de beurt 2 uren of 1½ uur vrij krijgt, zouden juist de bedoelde 11 of zelfs 10½ uur bereikt zijn. Wil dit mogelijk zijn, dan zou echter de redactie van art. 2ter wijziging behoeven.)

Een wettelijke regeling, waarbij een groep van de winkels (die, welke met personeel moeten werken) in een ongunstigere positie ten opzichte der andere (zij, die zonder personeel kunnen werken) werd gedrongen, zou naar de mening dezer leden zeer onbillijk zijn.

Deze leden gaven grif toe, dat de handel in dit opzicht met 't oog op 't vreemdelingenverkeer zo weinig mogelijk aan banden moet worden gelegd. Gezien echter de staat door een groep requestranten overgelegd, waaruit duidelijk blijkt, dat bij een winkelsluiting zelfs om 6.30 uur het nadeel, dat de handel kan ondervinden, zeer miniem is, waren deze leden er van overtuigd, dat de financiële gevolgen van een sluitingsuur zelfs van 6.30 uur geenszins kunnen opwegen tegen de naar hun gevoelen enorme morele voordelen verbonden aan dat sluitingsuur.

Deze leden waren van mening, dat bij de behandeling van een zo delicaat onderwerp niet uitsluitend gelet mag worden op de geringe materiële belangen, maar hoofdzakelijk op de morele kant van het probleem. Het is — aldus deze leden — ontegenzeggelijk, dat de bestaande winkelssluitingsverordening waarbij de opening- en sluitingsuren der winkels zijn gesteld op respectievelijk 5 uur v.m. en 8 uur n.m. de weg openlaat tot de grootste misstanden, die ook niet zijn uitgebleven. Zij betoogden, dat elke beperking van de arbeidsduur met handhaving van de bestaande sluitingsuren ten nadele van het personeel zal zijn, aangezien dan belangrijke loonsverlaging niet zal kunnen uitblijven. Aan de bestaande wantoestanden kan, naar hunne mening, alleen een einde worden gemaakt door bepaling van een algemeen sluitingsuur van 6.30 of 7 uur en de openingstijd te stellen voor de manufactuurwinkels op 8 uur en voor de provisiewinkels op 7 uur v.m.

Weer andere leden verklaarden zich met het betoog der leden daar juist aan het woord voor wat betreft de sluitingsuren niet te kunnen verenigen. Zij pleitten voor het behoud der tegenwoordige sluitingsuren en zouden door een ploegenstelsel in het personeel willen voorzien. Deze leden verenigden zich ten aanzien van het sluitingsuur met het door de Kamer van Koophandel betoogde. Zij hebben de overtuiging, dat vervroeging van het sluitingsuur ten nadele zal komen van een grote groep handelaren en van het kopend publiek, vooral van de zeelieden: de bemanning van stoomboten, zeilschepen en barkjes, die in onze haven liggen en welke tot 5 of zes uur des namiddags moeten werken en tijd moeten hebben om zich te kleden, om te eten, enz. en die daarom niet eerder hunne inkopen kunnen doen dan na 6 of 7 uur des avonds, waarvan volgens deze leden de drukke uren van 6 tot 8

WIJ BRENGEN GOED NIEUWS!
DE WISSELMARKT IS VRIJ!

Alvorens elders Uwe wissels op het Buitenland te koopen, adviseeren wij U, eerst ook ónze koersen aan te vragen. Door het uitgebreide net van onze internationale bank-relaties over de geheele wereld zijn wij in staat, U tot de

Voordeeligste Koersen

te bedienen.
Het belang van het publiek gaat bij ons voor! Thans geen afgesproken koersen meer, doch uiterst scherp gecalculeerde noteeringen, gebaseerd op die van de groote Amerikaansche en Europeesche wisselcentra.

HOLLANDSCHE
BANK-UNIE N.V.
KANTOOR WILLEMSTAD.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

Detectiveroman door S. A. Steeman.

14)

„Moeilijk aan te nemen!... En is Mevr. Rouvet wel werkelijk vermoord?... Toen ik op de plaats der misdaad aankwam, zag ik aanstonds dat er met vóórbedachtheid was gehandeld, aangezien de dienstboden werden weggelokt door den moordenaar... Maar met wat inzicht is dat gebeurd?... Heeft die rekel de moeder gedood, zoals ik het vermoedde, vóór dat ik iets afwist van de andere misdaad?... Heeft hij het kind gedood?... of allebei?..."

— „Mevr. Rouvet kan gevallen zijn," veronderstelde Wens.

— „Natuurlijk, maar let wel op: indien Mevr. Rouvet met de voet in het tapijt heeft gehaakt, of indien ze een flauwte kreeg en viel, dan is het een ongeluk; indien ze echter gestoten werd of tegen de hoek der tafel gegooid, dan is het een moord!..."

— „Laten we het besluit van den dokter afwachten... Deze morgen heb ik Max Martog, Cl. Bijl en Mme Necchi ondervraagd. De dag der misdaad is de eerste op de villa gebleven in de kamer der tweede, tot 5 uur, buiten weten van zijn verloofde is hij na dit uur gaan wandelen met Mevr. Necchi tot 6 u. 30..."

— „En later?..."

— „Hij beweert naar het golf-terrein te zijn geweest en slechts op de villa te zijn teruggekeerd om de dubbele misdaad te vernemen..."

— „Heeft hij getuigen?..."

— „Hij heeft me de naam genoemd van twee vrienden en ik heb ze ondervraagd. Eén ervan heeft om 6. 40 enkele woorden met Hartog gewisseld; de andere heeft hem gezien, te kwart vóór zeven juist, op de Elisabethlaan... Maar: te kwart vóór zeven heeft Clém. Bijl iets horen vallen in de kamer van haar meesteres, en het zou me niet verwonderen, zo de dokter het overlijden van Mevr. Rouvet tot dit uur terugleidt..."

Bure fronste zijn voorhoofd.

— „Heeft Cl. Bijl iets gehoord?" vroeg hij.

— „Ja; ze heeft bekend dat ze dit eerst gelogen had," antwoordde Wens.

Bure wenste daaromtrent meer inlichtingen en toen Wens hem die gegeven had, besloot hij:

— „Indien de gezelschapsdame en de vrienden de waarheid zeggen, dan is Max Hartog buiten kwestie!"

— „Misschien!" opperde Vorobeïtchik. „Niemand had meer belang dan hij bij de verdwijning van zijn tante, en ik geloof ook niet dat hij er veel voor voelde. Het is een bedorven, gewetenloze kerel; een geldverkwister, die houdt van fuif-partijtjes en grootdoen!... Een knap voorkomen, nochtans; steeds elegant gekleed; bezit een auto!... Maar... of die werkelijk hem toebehoort?..."

— „Acht u hem in staat?..."

— „Tot alles in staat! Hij zit tot over de oren in de schuld, en ik heb vernomen dat zijn tante meer dan een schuld voor hem vereffend heeft; maar tenslotte is ze dat ook moe geworden... Als zulke losbollen in een kwaad spoor geraken, dan weet men nooit hoe ze er weer uit komen!"

— „Nochtans," zei Bure, „Max Hartog kon toch niet tegelijkertijd zijn tante vermoorden en wandelen op de Elisabethlaan!... Twijfelt u aan de oprechtheid van die twee vrienden, van den tweeden vooral?..."

— „Niet nodig", antwoordde Vorobeïtchik, „maar het horloge van dit heerschap kan ook wel vóórgelopen zijn of achtergebleven... Ik acht het in alle geval voorbarig nu reeds iemand te veroordelen of niet medeplichtig te noemen!... Clém. Bijl heeft eveneens de middelen en de gelegenheid gehad om Mevr. Rouvet te doden en den kleinen Jacques op te knopen, aangezien zij in de villa gebleven is!..."

— „En... welke rol heeft Mevr. Necchi daarin ge speeld?"

— „Een gevoelsrol", lachte Wens. „Ik zei het reeds: ze heeft een heel uur met Max gewandeld en met hem ongetwijfeld in „hoger sfreren" gezweefd!... Daarna is ze met de tram gereden naar haar zuster..."

— „Is dat alles?" vroeg Bure.

— „Wat die betreft: Ja!..."

— „Och, ja! Dit had ik haast vergeten!... Ge hebt nog niets gezegd van die poging tot inbraak?..."

— „Dat is niet bij een poging gebleven!" verzekerde Vorobeïtchik en hij blies een paar zwalpen blauwe damp naar de zoldering. „Ik heb redenen om te geloven dat de inbreker werkelijk de hand kon leggen op hetgeen hij zocht!... Surdiac bevestigt zulks! Het brandkoffertje van Mevr. Rouvet, ingemetseld in de muur van haar slaapkamer, is geopend geweest door een intieme vriend die het geheim ervan kende, ofwel door een vakman die behendig genoeg was om inbraak te kunnen vermijden!..."

— „En... wat is er gestolen?..."

— „Een pak brieven, meen ik, en misschien ook geld, daar de gezelschapsdame me gezegd heeft dat Mevr. Rouvet ook geld bewaarde in dit koffertje!..."

— „Een pak brieven, zegt u?... Hoe hebt u dat bemerkt?..."

— „Heel eenvoudig door het feit dat er vele zijn blijven liggen, met een rose lint samengebonden, maar het stapeltje was ingevallen! Ik heb getracht het weer recht te zetten en toen bemerkte ik dat het zijn evenwicht verloren had, niet meer aanleunende aan de bovenwand van het koffer. Bovendien Mevr. Rouvet was een vrouw, die orde had en alleen een vreemde hand heeft de brieven aldus kunnen doorééngooien. Ik veronderstel dat de inbreker verrast werd door de gezelschapsjuffrouw en slechts de tijd heeft gehad het deurtje van de koffer toe te slaan; zulks waarschijnlijk met het inzicht de ontdekking van de diefstal zóveel mogelijk te vertragen..."

— „Weet u iets omtrent de identiteit van dien nachtelijken bezoeker?... Kan die de moordenaar zijn?..."

— „Ik meen die te kennen, zowel als de handelwijze van den schurk om den kleine die bonbons te doen innemen..." En Wens haalde van achter zijn rug het boek dat hij gevonden had in de tuin der villa „Biccolore" te voorschijn.

— „Hier een tastbaar bewijsstuk!" zei hij, het boek tonend.

— „De reizen van Gulliver," las Bure.

— „Voorzichtig behandelen," drong Vorobeïtchik aan; „het ware wellicht raadzaam het aan de dienst der vingerafdrukken over te maken, want wellicht dragen de bladen vingerafdrukken!..." en hij reikte het boek aan Bure.

— „Waar hebt u het gevonden?" vroeg deze.

— „Aan de voet van een boom in de tuin die ik vanmorgen doorzocht heb."

— „En waarom gelooft u dat...?"

— „Het boek is nog fonkelnieuw en men heeft mij gezegd dat daags vóór zijn dood, de kleine Jacques, in bijzijn van zijn moeder vroeg dit boek voor hem te kopen; en het is één van die genodigden die, de dag der misdaad zelf, het boek aan den kleine gaf: daar is niet aan te twijfelen!..."

— „Ik zie nog altijd niet in..."

— „Dat zult ge weldra begrijpen, Mr. Bure; alléén de eerste bladen van het boek zijn door het kind losgemaakt; en op het zesde blad... onder... links... ziet u daar niets?..."

— „Een vlek!..." zei Bure, een weinig geschrokken.

— „Ja!... en welke vlek?..."

— „Allemachtig!..." en het gezicht van Bure ontstelde.

Wens neeg een beetje voorover.

wordt vervolgd.

uur 's avonds in de Prinsenstraat en de Columbusstraat een bewijs zijn. En dit betreft, aldus deze leden, niet alleen de schepelingen van de 19 schepen, door de 54 kooplieden-requestranten bedoeld, doch de bemanning van alle tankschepen, omdat deze tot 5 uur 's namiddags moeten werken. In het algemeen zou vervroeging der sluitingsuren het kopen door het publiek bemoeilijken en zouden deze leden niet willen meewerken tot een maatregel, die de handel benadeelt en niet bepaald geboden is.

Hiertegenover herhaalden de leden eerder aan het woord hun betoog, dat beperking van de arbeidsduur van het personeel zonder beperking der uren gedurende welke de winkels open mogen zijn, benadeling van een zekere groep winkels (die met personeel moeten werken) tegenover een andere groep (die zonder personeel kunnen werken) en van het winkelpersoneel ten gevolge zal hebben en dat het voorgestelde systeem zeer weinig nadeel voor de handel zal veroorzaken. Wat de bemanning der schepen na 6.30 uur of 7 uur 's avonds nog koopt, is naar de mening dezer leden n.l. niet van zoveel gewicht (de drukte in de Prinsenstraat en de Columbusstraat om die tijd achtten zij problematisch), terwijl ook anderzijds velen dezer schepelingen zich aan de nieuwe toestand zullen aanpassen. Zij opperden ten opzichte van het ploegenstelsel het bezwaar der vrijwel onmogelijke controle over de arbeidsduur. Daarbij zou het ploegenstelsel de kosten der winkels, die met personeel moeten werken, verzwaren, waardoor de concurrentie tegenover hen, die het zonder of met weinig personeel kunnen doen, moeilijker wordt. De met ploegenstelsel werkende winkelier zal verder, werkende met hetzelfde personeel in verschillende ploegen, bij een openingsuur van 7 uur v.m. en een sluitingsuur van 8 uur n.m., dus 13 uur openblijven, terwijl het personeel slechts slechts 9 uur per dag mag werken, gedurende 8 uur per dag met half personeel moet volstaan, wat neerkomt op 2/3 van de dag.

Een lid zou bij de beperking van de arbeidsduur van het personeel willen voorschrijven dat telkens hoogstens achtereenvolgens 5 uur gewerkt mag worden. Dit lid zou niet alleen de arbeidsduur van winkelbedienden willen beperken, maar met uitzondering van wachtlopers e.d. van allen, die dergelijk werk als winkelbedienden verrichten, als kantoorpersoneel.

Men verzocht het rapport van de commissie benoemd bij G. B. dd. 29 Augustus 1933 No. 1233 ter bestudering o.a. van het onderwerp der winkelsluiting, ter inzage te mogen ontvangen.

De Bloedige Internationale.

Door de telegrammen van deze week, is onze aandacht nog eens weer gevestigd op wat gewoonlijk genoemd wordt de „bloedige Internationale", dat is de wereld der grootfinanciers en grootindustriëlen vooral van direct of indirect oorlogsmateriaal.

De Munitiecommissie van de Senaat der Verenigde Staten, wiens taak het is hoever deze groot-financiers en oorlogsindustriëlen een gevaar vormen voor de neutraliteit der Ver. Staten, hebben deze week voor hun balie doen verschijnen de bekende Amerikaanse bankiersfirma Morgan. Tengevolge van zijn reusachtige leningen aan de geallieerden, wordt deze firma ervan beschuldigd Amerika in de wereldoorlog te hebben gesleept en de neutraliteitsvoorstellen van Wilson te hebben geboycot.

Morgan verdedigde zich met de verklaring: „Wat de neutraliteit betreft, dat is een zaak van de regering, niet van de financiers."

Maar toen daarop aan Morgan gevraagd werd, hoe groot het totaal bedrag was, dat de firma aan de geallieerden had geleend, werd het antwoord geweigerd.

Morgan en zijn mededirecteuren lieten het wijselijk aan de wereld maar niet weten, voor hoeveel millioenen hun zaak geïnteresseerd was in de overwinning der geallieerden en dus in het meegaan van Amerika in de Wereldoorlog.

We kregen nog wel te horen, dat in de betrekkelijk kleine oorlog van Italië en Abessinië deze firma weer geïnteresseerd was met 507 millioen dollar.

We laten aan het publiek de beoordeling over van dergelijke manipulaties. Wij kunnen er geen woorden voor vinden.

Met deze bankiers staan de grootindustriëlen op een lijn.

De bovengenoemde Senaatscommissie heeft indertijd daarover een verslag gepubliceerd van meer dan 200 bladzijden tekst.

In Engeland houdt een officiële commissie eenzelfde onderzoek en de pas verschenen boeken van Launay en Sennac, Engelbrecht en Hanighen maken ons bekend met de samenstelling en handelingen der beheerders.

En de indrukwekkende feiten in deze verslagen en boeken laten niemand meer toe te geloven, dat de bedrijvigheid dezer bankiers en industriëlen wordt beheerst door vaderlandsliefde of medewerken aan de internationale vrede.

En aan een groot deel hunner zijn de woorden gericht van den Paus: **„Daar waar hun belang is, daar is hun Vaderland."**

En deze belangen zijn voor een groot deel de oorzaak dat Baldwin in het Engelse parlement zeggen moest: „Twee duizend jaren na Christus, brengen Europa, zijn staatshoofden en zijn volkeren hun tijd door om te zoeken, hoe hun gekwetste vrouwen en door gas vergiftigde kinderen in veiligheid of in gasthuizen te brengen."

Betrekkelijk weinig, zeer weinig zelfs is er geschreven over de feiten die aan het licht zijn gekomen, omtrent de oorlogsstemming die deze geldmagnaten in het leven hebben geroepen, omtrent de politici, die waren omgekocht, omtrent de pers die was beinvloed. En juist dit laatste was natuurlijk de oorzaak dat het publiek zo weinig daarover kreeg te horen.

Onlangs deelde Senator Rutter in de Belgische Senaat mede, dat gedurende de wereldoorlog gedurende 27 maanden de Duitsers duizenden tonnen erts betrokken voor amunitie uit het bekende Briey-bekken. En ondanks dat Minister Flandin zelf aan de Franse generale staf uitgebreide kaarten bezorgde, vloog nooit een bommenwerper over dit gebied, omdat er op de bureaux van de Franse Generale staf heren zaten, die belangen hadden bij het niet beschieten van het Briey-bekken.

Het boek van Schout-bij-nacht Consett toont op ontroerende wijze aan het bestaan van een schandelijke internationale ruilhandel onder vijandige landen door tussenkomst van neutrale.

Een in Bedfordpark in Engeland opgesteld kanon, dat voor de oorlog in Engeland werd gegoten en aan de Duitsers verkocht, waarna het door de tommies werd veroverd, vormt een grimmige trofee van de geheime oorlog om wille van munitiewinsten.

Minister Flandin.

Franse fabrikanten verkochten stukken van 75 m.M. aan Bulgarije, welke later in Macedonië gebruikt werden tegen de troepen van Generaal Serrail. Een der zoons van een Duits generaal werd tijdens de wereldoorlog gewond door een granaat die in Duitsland was vervaardigd.

Het is een bekend feit, dat minstens vijf grote Duitse wapenfabrikanten de campagne van Hitler met belangrijke bedragen hebben gesteund en daarbij sloten zich nog aan twee directeuren van de Skodafabrieken, de grote in Frans bezit zijnde wapenfabrieken van Cechoslowakije. En tegelijkertijd fulmineren Franse bladen die onder invloed staan van de Franse bewapeningsindustrie tegen het gevaar dat de Nationaalsocialisten vormen voor La Patrie.

Voor de oorlog had Krupp een speciale lont uitgevonden voor handgraten. Tijdens de oorlog eigende de Engelse firma Vickers zich deze uitvinding toe en duizende Duitsers vonden de dood door Britse handgranaten die van dergelijke lonten waren voorzien. Na afloop van de oorlog eiste Krupp van Vickers bij dagvaarding wegens schending van patentrechten de betaling van een shilling per lont, zijnde totaal 123 millioen. De zaak werd in der minne geschikt, waarbij Krupp betaling verkreeg, doordat Vickers hem aandelen afstond in een Spaanse dochtermaatschappij.

Moeten wij bij dergelijke feiten niet denken aan een grondig georganiseerd, onbarmhartig complot om de wereldvrede te verijdelen en de oorlog te bevorderen?

De talud van het fort Douaumont was tijdens de oorlog bewapend met prikkeldraad uit Maagdenburg. Drie jaren voor het Hitlerbewind werden regelmatig door Frankrijk aan Duitsland wapens geleverd en onder Hitler is deze leverantie verdubbeld ondanks de vredesbepalingen van Versaille.

Terwijl de Volkenbond alle pogingen in het werk stelde om het Chaco-conflict te beëindigen, bedroeg de Amerikaanse wapenexport in die jaren anderhalf millioen dollar per jaar.

Daarbij moeten we niet vergeten dat alle grote bewapeningsindustrieën gesticht zijn en op liefdevolle wijze gekoesterd worden door de regeringen. Dat vele regeringsambtenaren commissarissen en aandeelhouders worden van deze industrieën en de betrekkingen tussen regeringen en industrie gewoonlijk die van een feitelijk deelgenootschap zijn.

Het enige middel om een uitkomst te verkrijgen is een machtige opinie-stroming te scheppen, die alleen leiden kan tot practische besluiten. De Engelse Vereniging voor de Volkenbond, voorgezeten door Lord Cecil, waarvan men de grote invloed kent in Genève, volgt een methodische kampagne en heeft over heel het land een vragenlijst verspreid, waarop 6.964.000 burgers ja, en 490.000 neen, antwoordden. 93% van de 7½ millioen geraadpleegde Engelsen hebben zich dus voor het bewapeningstoezicht uitgesproken.

Het publiek dient te weten dat het niet meer toegelaten is te twijfelen aan het bestaan een geheime internationale van wapen- en munitiefabrikanten De „Times" van 2 Mei 1935, gaf een groot deel der redevoering, uitgesproken door Lord Cecil in de school van de Engelse koninklijke commissie voor de studie van het vraagstuk.

De voorzitter der Engelse vereniging voor de Volkenbond bevestigd dat de grote fabrieken zoals Vickers in Engeland, Creusot in Frankrijk, en Krupp in Duitsland, onder elkaar internationale overeenkomsten gesloten, en een zeer verspreide pers ter hunner beschikking hebben.

Daarom juist had Briand gelijk te bevestigen dat de artikels tegen het pacifisme geschreven zijn met pennen, gemaakt uit het zelfde staal van dit der kanonnen en geweren. Enkele grote Amerikaanse firma's, zegt Lord Cecil, hebben de vermetelheid zo ver gedreven naar de ontwapeningsconferentie te Genève een afgevaardigde te zenden, belast geen enkele poging te sparen om de mislukking dezer conferentie uit te lokken.

Anderzijds, herinnerde de Russische afgevaardigde op de bijeenkomst te Genève, zonder door een van zijn collega's te worden tegengesproken: „Meer dan welke tak der productie ook, zijn de leiders van de wapenfabrieken internationaal georganiseerd".

ALGEMEEN OVERZICHT.

Van het **oorlogsfront in Afrika** kunnen we misschien over enkele weken belangrijk nieuws verwachten.

Want bedriegen de voortekenen niet, dan schijnt Italië een geheel nieuw plan de compagne op het oog te hebben.

Langs andere wegen wil men Addis Abeba bereiken. Aan de bestaande fronten schijnen troepen onttrokken te zijn; Ogaden is zelfs geheel verlaten: maar ook nieuwe troepen en zelfs keurbenden komen uit Italië de laatste dagen in Abessynië.

Van de **Middellandse** Zee is er meer nieuws. Tot grote opwinding van de Italiaanse pers, zal Frankrijk in dit grote bekken zijn vlootmanoeuvres houden, waaraan een kleine honderd schepen zullen meedoen.

Ook Engeland is wel niet bezig met manoeuvres, maar wel met manoeuvreren en daarom is Italië niet gerust.

Met welk doel houdt de Engelse admiraliteit strict geheim.

En is deze verzameling van strijdmachten met het oog op de komende sancties?

Volgens andere berichten echter schijnt Italië overigens nogal aardig aan zijn oorlogsmateriaal te kunnen komen. Albanië levert de olie en mogen we het Italiaanse bericht geloven, dan is het zelfs 1000 ton per dag. Een bericht uit Chili maakt melding van grote hoeveelheden nitraat, welke nodig is voor springstoffen, die via de Azoren naar Italië zouden gaan.

Als er maar aan te verdienen valt, zullen er ook thans wel weer genoeg industriemagnaten zijn, die ondanks sancties aan Italië leveren zullen.

Wie het niet geloven wil, moet er maar eens ons 3e artikel over nalezen.

Maar nog steeds hopen we, dat het niet zover zal komen en de pogingen van den koning van België, die weer naar Engeland is geweest, zonder twijfel om over vrede te spreken, slagen moge.

In de **Ver. Staten** is President Roosevelt zijn laatste presidentsjaar ingegaan. Dit vermoeden we althans, want veel succes heeft deze president niet kunnen boeken.

Of Roosevelt daar de schuld van is, is een andere vraag: maar deze vraag stelt de kiezerschare zich niet.

En de actie tegen zijn New Deal, waarvan de laatste slag dezer dagen is gevallen, door de rechterlijke uitspraak van de ongeldigheid der Triple A., moet op de kiezers zeker funest gewerkt hebben, al zijn ze het misschien dan eens met zijn woorden, die hij dezer dagen sprak:

„Amerikanen, gij weet dat mijn regering alles gedaan heeft om de economische crisis te verzachten, dat wij hierin niet ten volle slaagden, weet ik, dat wij fouten maakten geef ik eveneens toe, doch niemand kan ons van gekuip en eigenbaat beschuldigen."

Deze laatste woorden zeggen veel in Amerika, zoals dezer dagen nog weer eens blijkt uit de verhoren, die de bekende bankiersfirma Morgan & Co. te ondergaan had van de Munitiecommissie, waarbij vanzelfsprekend maar een tipje wordt opgelicht van de sluier van de „bloedige Internationale", die al niet minder verderfelijk werkt, als de rode internationale van het communisme.

Volgens de telegrammen zouden elementen van deze laatste internationale niet vreemd zijn geweest aan de laatste onlusten in **Venezuela**. Verwonderen zou ons dit niet. Bij het wereldcongres der Sovjets, was ook immers Venezuela vertegenwoordigd en de heren, die daar hun instructies kregen, weten dat het in troebel water goed vissen is.

Daarom hopen we voor deze republiek dat de huidige regering spoedig volledige orde en rust bereiken mag.

BUITENLAND.

De ware reden der eerste Vredesconferentie.

In „The American Mercury" schrijven F. C. Hanighen en H. C. Engelbrecht:

De eerste vredesconferentie van 1899 werd bijeengeroepen, door Tsaar Nicolaas II van Rusland, aangezien, zoals in de officiële proclamatie van den Russischen Minister van Buitenlandse Zaken werd verklaard, „de handhaving van de wereldvrede en de eventuele vermindering van...... buitensporige bewapeningen..... het ideaal is waarop alle pogingen van alle regeringen dienen gericht te zijn." Zo geestdriftig gestemd over deze actie van den heerser aller Russen waren de vredesbonden, dat de verjaardag van dat tyrannetje, de 18e Mei, door tal van verenigingen nog altijd als een internationale vredesdag (World Goodwill) wordt gevierd.

De ware reden voor het bijeenroepen dezer eerste ontwapeningsconferentie was echter heel wat minder idealistisch. Duitsland en Frankrijk waren destijds juist doende, hun artillerie met nieuw en krachtiger geschut uit te rusten. Rusland had niet genoeg geld, om dit voorbeeld te volgen en liever dan hun zwakheid te bekennen, ontwierpen de Russische militairen en de sluwe minister Witte het plan voor de eerste Haagse vredesconferentie. De Russische minister van Buitenlandse zaken stelde zijn vermaarde boodschap aan de naties op en Witte glimlachte over „de humanitaire windsels, waarmee zodoende Koeropatkin's simpele denkbeelden zijn omgeven, want hij wist dat het gehele plan op huichelarij en valsheid berustte."

Geen wonder dan ook dat zulk een conferentie niets anders wist tot stand te brengen dan een aantal bepalingen voor „beschaafde oorlogvoering" die door weldra alle naties onder de voet zouden worden gelopen.

Tot zover genoemde schrijvers.

Enkele jaren na de eerste vredesconferentie, schreef Clement Vautel in de Matin de volgende bittere ironie:

De bouw van het Vredespaleis in Den Haag maakt grote vorderingen... Het is zelfs zeer verontrustend.

Inderdaad brengt dit vredelievend gebouw ongeluk. Bewijzen:

Tot de bouw is besloten: de Boerenoorlog breekt uit.

De plannen zijn aangenomen: Russisch-Japanse oorlog.

De eerste steen is gelegd: reis van den Keizer naar Tanger en begin van de Marokkaans-Europese verwikkelingen.

De eerste verdieping is gereed: Oostenrijk maakt zich meester van Bosnië en Herzegowina.

De tweede is klaar: Frans-Duitse verwikkeling.

Het dak is er op geplaatst: Grieks-Turkse oorlog.

Ik volg met angst de werkzaamheden van de metselaars van het paleis in Den Haag. In tegenstelling met de „Peau de chagrin" van Balzac, wordt naarmate het verder komt de toestand ernstiger.

Denk eens aan, dat de glazenmakers, behangers, schilders, enz. hun taak nog niet zijn begonnen. Ik heb horen spreken van grote schilderstukken, die de zegepralen van het pacifisme zouden symboliseren...... Mogen wij er voor bewaard blijven! Iedere keer dat een ervan zal worden geplaatst, zal een regen van shrapnells ergens neervallen. Er is ook sprake van beelden. (Pax, Lux, Labor enz.) die de gaanderijen zullen versieren: elk ervan zal duizenden mensenlevens kosten. En de dag, dat deze Vredestempel zal worden ingewijd, zal de grote botsing komen.

Vautel's voorspelling is vrijwel uitgekomen!

De bewapening van Europa.

De Franse Generaal Weygand zeide onlangs: „Europa is gewapend van kop tot teen. Europa staat dichter bij de oorlog dan ooit. Nooit tevoren werden er zulkdanige voorbereidingen gemaakt tot de oorlog."

Hoe meer men zich wapent, erkent generaal Weygand zelf dus, hoe dichter men tot de oorlog komt. El land wil zo sterk zijn, dat geen ander land het zou aandurven, en wanneer het eenmaal zo sterk is, wil het zo sterk zijn, dat twee andere landen het niet zou aandurven. En wanneer voelt een land zich zo sterk dat een aanval niet te vrezen is? De Russen verklaren zelf dat zij het sterkste leger ter wereld hebben, maar daar voegen zij telkens aan toe, dat het nog sterker moet worden. Een land, dat alleen op zijn leger steunt, voelt zich nooit sterk genoeg. Het moet altijd maar voort bewapenen, op grond van het vals beginselen, dat bewapeningen de vrede verzekeren.

NEDERLAND.

De Nieuw benoemde bisschop van Haarlem.

Door Z. H. de Paus is als opvolger van Mgr. Aengenent benoemd tot bisschop van Haarlem Mgr. J. P. Huibers, deken en Pastoor van Hoorn.

Pastoor Huibers is in 1875 geboren, in 1899 tot priester gewijd en in 1923 pastoor-deken van Hoorn geworden.

Voordat hij te Hoorn kwam, heeft hij te Amsterdam als „bouwpastoor" de parochie van O. L. Vrouw van altijd durende bijstand aan de Chasséstraat gesticht, waar thans de oudvlootaalmoezenier Alink pastoor is.

Deze benoeming heeft reeds 14 December plaats gehad. Bij geruchten hadden wij er wel iets over vernomen van reizigers, dat het per radio aan boord zou zijn opgevangen. Doch we hebben gewacht op de Anetaberichten.

Maar helaas te vergeefs.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Heer H. E. Kies, Directeur der Curaçaose Bank, is aangewezen om den Voorzitter dier Bank bij ontstentenis te vervangen.

De Heer B. C. v. Leeuwen, Mej. B. R. Prince, Mej. H. M. Loewenthal en Mevr. E. E. v. Gendt-Labega zijn voor het schooljaar 1936 aangewezen om het hoofd van respectievelijk de Hendrikschool, de Wilhelminaschool, de Emmaschool op Curaçao en de Julianascool op Aruba bij tijdelijke afwezigheid of ontsteltenis te vervangen.

Aan den tijd. kommies der belastingen 2de klasse Ch. J. Jacobs is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De velwachter E. T. Valies is ingaande 16 Januari 1936 bevorderd tot Opziener der Veldwacht.

Aan den Heer H. J. Cohen Henriquez is op zijn verzoek eervol ontslag als lid van de Bioscoop-Commissie verleend, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

De Heer G. A. Bernabela is benoemd tot bewaker van het Gouvernementskruithuis op Curaçao.

In dank ontvangen.

Van de agenten Mensing & Co. een maandkalender van de Heinekens brouwerij.

Van de Hapag, de tijdtafel dezer maatschappij.

Uitbreiding Scherpenheuvel en Santa Rosa.

Van Rome is verlof ontvangen om over te gaan tot uitbreiding van Scherpenheuvel. De plannen zijn geheel klaar en bevatten o.a. een nieuwe kapel en uitbreidingsruimte, waardoor voor een 60 tal jongens meer plaats zal zijn.

De uitbreiding zal geschieden aan de Oostelijke zijde van het thans bestaande gebouw.

Ook Santa Rosa zal worden uitgebreid, zodat er plaats zal komen voor 40 meisjes meer.

Aanvulling Kerkbericht.

Wegens het feest der H. Familie Patroonfeest der Kerk is op San Mateo om 9 uur Ponticale H. Mis en om 7 uur 's avonds Pontificaal lof.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De staking in Caracas is geëindigd. Enkele personen zijn in arrest gesteld.

Men vermoedt dat communistische invloeden niet vreemd waren. Volgens geruchten zou de voornaamste communistische agitator Gustavo Machado uit het land zijn gezet.

De Negus kreeg een nieuwe poltieke raadgever in de Amerikaanse jurist Spencer.

Bij de bomaanslag op de Egyptische ambulance werden 20 personen verwond.

Volgens berichten uit Dessie hebben de Abessyniërs thans de gehele Tembienstreek heroverd.

Er zijn dezer dagen weer 12.000 man naar Abessynië vertrokken.

500 Tirolse dienstplichtigen, die naar Erythrea gezonden zouden worden, zijn te Meran aan het muiten geslagen; 6 werden gedood en 20 gewond.

Van Italiaanse zijde wordt dit ontkend.

Tussen 1 en 6 Januari hebben tien Italiaanse schepen het Suezkanaal gepasseerd, tesamen een troepenmacht vervoerende van 8000.

In hetzelfde tijdvak passeerden twintig Italiaanse schepen in Noordelijke richting. Deze vervoerden 1500 zieke en gewonde manschappen naar het vaderland.

Aan de Frans Italiaanse grens hadden van Franse zijde troepeninspecties plaats. En in de Middellandse Zee bij Corsica zullen de Franse vlootmanoeuvres plaats hebben.

Volgens de laatste berichten houdt de Britse vloot manoeuvres te Alexandrië.

De vlootconferentie, die thans te Londen wordt gehouden, schijnt weer volledig te mislukken, doordat Japan pariteit eist voor zijn vloot, met de vloten van Amerika en Engeland.

In de Griekse haven Piraeus zijn enkele Engelse torpedojagers gestationeerd.

Koning Leopold van België bracht weder een bezoek aan Londen.

Uit Chili wordt thans zoveel nitraat uitgevoerd als sinds de oorlogsjaren niet is geschied. Grote ladingen werden de laatste weken naar de Azoren vervoerd. Men vermoedt voor Italiaanse rekening.

Italie krijgt thans olie uit Albanië. Volgens officiële opgave kunnen deze velden momenteel 1000 ton per dag leveren en zou er een hoeveelheid aardolie van ongeveer 10 millioen ton in de thans in exploitatie genomen velden vergaard zijn. Het nieuwe oliebedrijf werkt met Italiaans kapitaal doch wordt thans nog door een Amerikaanse maatschappij geëxploteerd. De olie zal geraffineerd worden in de nieuwe installatie die thans op een der eilanden onder de Italiaanse kust gebouwd wordt.

Voor de Amerikaanse Munitiecommissie had het verhoor plaats van de bankierfirma Morgan, verdacht van de Ver. Staten in de wereldoorlog te hebben gedreven.

Morgan weigerde het cijfer te noemen van de hoeveelheid welke door zijn firma aan de geallieerden was geleend.

Het bleek wel, dat Morgan in het huidige Italo-Abessijnse conflict voor 507 millioen dollars was geinteresseerd.

Door de vernietiging van Triple A. komt Roosevelt 20 millioen dollar te kort op zijn begroting.

De executie van Hauptman is vastgesteld op 17 Januari.

In Cuba hadden gisteren presidentsverkiezingen plaats.

De Bank van Frankrijk heeft haar disconto gereduceerd met 1 percent en op 4 gebracht.

In Buenos Aires was het enkele dagen staking en als gevolg daarvan onlusten.

Op St. Thomas werd het Gouvernementshuis door brand vernield.

Volgens bericht uit Moskou, zou een Japanse vliegmachine zijn geland op Russisch gebied met de bedoeling een burger te ontvoeren. Dit laatste wordt door Japan ontkend.

UIT NEDERLAND.

Volgens het weekoverzicht van de Nederlandse Bank, blijkt, dat de goudvoorraad met 7.8 millioen toegenomen is.

De Eerste Kamer, keurde, na een kort debat, met 40 tegen 2 stemmen, het wetsontwerp ter voorkoming van cumulatie van inkomsten goed. Minister Van Schaik installeerde een commissie onder voorzitterschap van Mr. Dr. Donner, die het vreemdelingenrecht zal onderzoeken en zo nodig herzieningen zal voorstellen. In het bijzonder zal de commissie aandacht wijden aan het toelaten van vreemde werkkrachten.

Het volk verneemt uit officiële bron, dat de commissie inzake de concentratie van de Nederlandse vliegtuigindustie, haar vierde voorstel en eindconclusie ingediend heeft. Zij stelt voor om de Koolhovenfabriek te Rotterdam en de Nederlandse vliegtuigenfabriek Fokker te Amsterdam te handhaven. De vliegtuigafdeling bij de scheepswerf De Schelde te Vlissingen en Aviolanda te Papendrecht zouden volgens dit plan opgeheven worden. De constructeur Slot, die eerst voor Pander en later voor de Schelde werkte, zou door Fokker aangenomen worden. Tevens zal met het systeem dat elke regeringsinstantie zelfstandig vliegtuigen bestelt, gebroken worden. Het Nederlandse, zowel als het Nederlands Indische leger, evenals de marine zullen samen een bestelling doen voor een bepaald type waarbij geen verschil in uitvoering meer gemaakt zal worden.

Het blad verneemt ook, dat de K.L.M. en de K.N.I.L.M. besloten hebben om verder slechts in Nederland gebouwde vliegtuigen te kopen en geen bestellingen meer in het buitenland te plaatsen. Men wist echter niet mede te delen of de op komende Nederl.-Indische vliegindustrie ook bij deze regeling inbegrepen is. Het zal echter nog enige tijd vergen eer de plannen verwezenlijkt worden.

Minister Gelissen installeerde een juist ingestelde voorlichtingscommissie ter bevordering en uitbreiding van het vreemdelingenverkeer.

Bij K. B. werd medegedeeld dat aan het verzoek van Dr. Josephus Jitta gaarne gevolg werd gegeven om hem verder als onbezoldigd voorzitter van de gezondheidsraad te handhaven. Naar men zich herinneren zal, werd in het bezuinigingswetsontwerp vastgesteld dat deze post verder onbezoldigd zou worden. De voorzitter bood daarop aan om de post te blijven waarnemen ook zonder geldelijke beloning.

Nadat de voorzitter van de Rotterdamse kamer van koophandel eerst een beschouwing had gegeven over de economische toestand van de stad en betreffende de weinig opwekkenle vooruitzichten deelde hij mede dat de regering bereid is financiële hulp te verlenen aan de gemeente om de havengelden te kunnen verlagen, op voorwaarde echter dat op ander gebied een redelijke bezuiniging doorgevoerd wordt.

Het Maaswater, dat de laatste dagen op dreigende wijze begon te wassen, is thans weder vallende.

Het maandblad „De scheepvaart" meldt dat de K.P.M. enige werven in Nederland offerte aangevraagd heeft voor de bouw van drie passagiersschepen van ongeveer 14.000 ton.

Op 7 Januari vertrok het pantserschip H. M. Hertog Hendrik voor een drieweekse oefenreis, met als einddoel de Canarische eilanden. Onderweg zullen verschillende andere havens aangelopen worden.

Bij de Kamer zal een ontwerp worden ingediend om belasting te heffen op buitenlandse reizen.

In verband met toenemend smokkelverkeer aan de Belgische grens, worden de douane van snelle auto's voorzien, die met dubbele ploeg zijn bemand.

Ook worden de ambtenaren uitgerust met moderne karabijnen.

Volgens opgave van het Bureau voor de Statistiek bedroeg de invoer in Nederland gedurende de maand December 73 millioen, de uitvoer 52 millioen. De handelsbalans over 1935 was invoer 936 millioen, uitvoer 675. Over 1935 waren deze cijfers 1038 en 712 millioen.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:
's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:
's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.

Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Wegens het feest der H. Familie Patroonfeest der Kerk is op San Mateo om 9 uur Ponticale H. Mis en om 7 uur 's avonds Pontificaal lof.

Fls. 19.95

Voor dezen prijs van een gewone Batterij, kunt U een beroemde, gevulde, WILLARD BATTERY krijgen.

AGENT:

Rodolfo Pardo.
Prinsenstraat 7. Tel. 187.

Ook verkrijgbaar bij:

David Mann.
MOHAK SERVICE STATION.
Sta Helena No. 30. Tel. 651. 1-2

2° KODAK FOTO-CONCOURS

VOOR AMATEURS.

20 PRIJZEN totaal Fls. 310.—

(De prijzen zijn tentoongesteld in EL LOUVRE S. A.)

Schrijft U in bij ons om deel te nemen aan dit concours, welke op den 15den April gesloten zal worden.

EL LOUVRE S. A.

Aankomst en vertrek der schepen van 11--15 Januari 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Cuba	11	Le Havre	11	Cristobal
Caribia	11	Pto. Barrios	11	Hamburg
Comedian	11	Liverpool	12	Cristobal
Boskoop	12	Costa del Pac., Cristobal	12	L'pool, R'dam, A,dam H'burg
Delftdijk	12	R'dam, L'pool, Londen	12	Cristobal, North Pac. Ports
Falcon	12	New-York	12	Aruba, Maracaibo
Costa Rica	12	Hamburg, A'dam	13	Pto. Limon
El Libertador	12	Maracaibo, Aruba	13	Aruba, Maracaibo
Lara	13	Maracaibo	13	P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Phoenicia	13	Hamburg	13	Pto. Barrios
Baralt	14	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Rotorua	14	New Zealand, Cristobal	15	Southampton, Londen
Bodegraven	15	Hamburg, Amsterdam	15	Cristobal, C. del Pac.
Midas	15	Atl. Col, S. Haiti, S. Dom.	—	Curaçao
Medea	15	New York, P. Cabello	15	Aruba, Maracaibo
Atlas	15	S. Dom., N. Dom., S. Haiti	—	Curaçao
Dalvangen	15	Paramaribo	15	New Orleans

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 10 tot en met 16 Januari 1936.

Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Sorrell and Son.
Les Miserables.
Menace.
West Point of the Air.
Fighting Hero.

Roxy.

Here's my heart.
What every woman knows.
Little Colonel.

In Hollywood.

David Copperfield.
Little women.

KRO PHOHI-UITZENDING.

op Zondag, 12 Jan. 1936 van 15—15 uur A.W.T. op Golflengten 25.75 en 19.71 M.

1. Mars
2. Medische Causerie.
3. a. Puzta-Sagen, mars, R. Naef.
   b. Lotosblumen, wals, Ohlsen v.d.-Linden, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. a. Als oom Piet op zijn banjo gaat spelen, Henri Theunisse.
   b. De kip, J. de Leur.
   c. The Graham Paige Legion, mars Pryor, door de KRO-BOYS ol.v. Piet Lustenhouwer.

Wanneer de nieuwe nummerplaten?

Iedere Staat gaat uit van de veronderstelling „de burgers behoren de wet te kennen."

Maar daartegenover staat een andere stelling: „het onmogelijke kan van niemand gevorderd worden."

Want we hebben juist de lijst ontvangen van de 151 publicatiebladen, die dit jaar verschenen zijn en dan is dat alleen nog maar het jaar 1935.

We vinden het dan ook een zeer gezonde maatregel, dat telkens door publicatie in de dagbladen de mensen bij bijzondere gelegenheden worden herinnerd aan hun verplichtingen.

Burgerlijke maatschappijen doen het dan ook.

Nemen we als voorbeeld de Ned. Ind. Gas Maatschapppij, die geregeld de mensen wijst op de betaling van hun lichtrekeningen.

En we zijn er zeker van dat deze Maatschappij er wel bij vaart en talrijke moeilijkheden voorkomt.

Donderdagmorgen vroeg werden we al aangesproken, door iemand wiens auto in beslag genomen was door de politie, omdat hij nog reed op zijn oude nummerbord.

Wanneer gaan de nieuwe Nummerborden in? En we antwoordden hem 15 Jan.

Wat later kwamen enkele telefoontjes van slachtoffers en voor 12 uur hadden we al een klinkend ingezonden stuk op onze tafel liggen, waaroverheen nog een klager kwam, die zijn nieuwe nummerbord reeds enige dagen thuis had, maar eerst dat nummerbord moest halen en 5 gld. boete betalen plus 75ct voor de deurwaarder, alvorens hij zijn auto terug kon krijgen.

Wij gingen toen op informatie bij de politie, want ook wij waren nog in de overtuiging, dat 15 Januari de dag was, waarop alle autonummers door nieuwe moesten zijn vervangen.

Op het bureau zou men de zaak onderzoeken en 's avonds kregen we de uitslag.

In de vroegere verordening was werkelijk een wettelijke termijn gesteld van 14 dagen voor de nieuwe nummerborden.

Maar toen voor 1935 de wijziging kwam, dat ook betalingen per kwartaal mogelijk werden, was deze wettelijke termijn niet meer opgenomen en dus vervallen.

De politie zelf stond toen echter nog een speling toe van 8 dagen en deze lijn was ook weer voor dit jaar gevolgd, evenals die het vorige jaar was gevolgd bij het begin van het jaar en van de kwartalen.

Men deelde ons nog verder mede, dat Donderdag l.l. er 20 personen geverbaliseerd waren, wat minder was als het aantal in 1935 bij de kwartaalsingangen.

Aldus volgens mededelingen van de politie.

Toch bleven we van mening, dat het beter zou geweest zijn wanneer het publiek tijdig op de hoogte gebracht was, van de slechts 8 dagen speling, al zou dan ook het vorige jaar 1935, niet meer de 15 dagen speling, maar de 8 dagen hebben gegolden.

We hebben de laatste nummers eens nageslagen van de Amigoe 1934 en vinden daar nergens een waarschuwing aan het publiek, dat de nieuwe nummerborden vóór 8 Januari op de auto's moesten zijn.

Deze waarschuwing zou zeker geplaatst zijn, wanneer men begin 1935 zich reeds zou gehouden hebben aan de termijn van 8 dagen.

En van moeilijkheden en bekeuringen zoals thans, hebben we ook toen niets vernomen.

Maar onze twijfel werd nog versterkt, omdat het publicatieblad met de betreffende verordening eerst gedagtekend was op 31 Dec. 1934.

Dat men dus in het begin 1935 nog niet aanstonds overging tot de daadwerkelijke afschaffing der 15 dagen, was een daad van wijs beleid.

Het is zeker wettelijk, wat de politie thans heeft gedaan. In 1935 trad in de bepaling, dat aan auto's geen enkel uitstel van betaling werd gegeven. We kunnen het ook begrijpelijk vinden, dat de politie, gezien de weinige bekeuringen van Donderdag l.l. n.l. 1% overtuigd kan zijn, dat de wet voldoende gekend was.

Maar wij blijven ervan overtuigd, dat het bloot toeval is geweest, dat er niet meer bekeuringen gekomen zijn, en een waarschuwing tevoren hadden we zeker op zijn plaats gevonden.

ZOO STIJF ALS EEN PLANK.

Nu weer zoo flink als ooit.

Hoe gelukkig moet deze man zich voelen, nu hij weer flink en lenig is, na zoo langen tijd een slachtoffer te zijn geweest van rheumatiek.

„Het is nu vele jaren geleden," schrijft hij, „sinds ik voor het eerst met chronische rheumatiek te bed moest blijven. Daarna moest ik met twee stokken rondloopen. Ik leefde in een ellendigen toestand tot vijf jaar geleden. Ik kon me slechts bewegen als een houten blok door mij heelemaal rond te draaien. Ik kon mijn jas niet aan- of uittrekken zonder hulp van mijn vrouw. Maar dank zij Kruschen Salts, dat ik nu vijf jaar lang regelmatig genomen heb, ben ik zoo actief als een jongeman van 23."

Opgehoopte afvalstoffen en naaldscherpe urinezuur-kristallen, die de kwellende rheumatische pijnen doen ontstaan, krijgen kans om zich te vormen, wanneer ingewanden en nieren te traag werken. Kruschen Salts spoort ingewanden en nieren aan tot beter functioneeren en drijft overtollige urinezuur en schadelijke afvalstoffen zacht en volkomen uit het lichaam. De pijnen worden nu gestild, gezwellen slinken, verstijfde ledematen worden weer lenig.

Voortaan zal „de kleine dagelijksche dosis" U inwendig schoon houden, vrij van afvalstoffen, overtollig urinezuur en dus ook vrij van rheumatiek.

A 9.

Tweede fotowedstrijd van El Louvre A.S.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers op de advertentie van EL LOUVRE A. S. voorkomende in dit blad over de 2e Foto-wedstrijd voor amateurs.

EL LOUVRE A. S. nodigt alle foto-amateurs uit voor deze wedstrijd in te schrijven. De wedstrijd zal gesloten worden op 15 April a.s.

In totaal zijn er 20 prijzen samen ter waarde van ƒ 310.—.

Een honderdjarige.

Donderdag vierde in het Rusthuis voor oude vrouwen bij het St. Elisabethshospitaal Martina Laurens van Santa Maria haar honderdste verjaardag.

Martina is wel hulpbehoevend, omdat haar gezicht niet goed meer is, maar verders is het nog een kras oudje, die nog wel enkele jaren mee kan gaan.

Van verschillende zijde werd Martina gecomplimenteerd. Ook de R. K. Padvinders, die nog al eens Martina last bezorgd hadden met een over de muur springende bal, kwamen die dag het oudje huldigen.

Dr. Aars bevorderd.

De plaatselijke officier van gezondheid Dr. Ch. G. Aars is bevorderd tot kapitein.

Onze gelukwensen.

VERGELIJKENDE STATEN.

van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Dec. 1935	441	2.530.275
Dec. 1934	408	2.326.865
Jan. t/m Dec. 1935	5047	29.629.768
Jan. t/m Dec. 1934	4877	28.862.237

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Dec. 1935	116	10.617
Dec. 1934	115	10.220
Jan. t/m Dec. 1935	1574	158.400
Jan. t/m Dec. 1934	1336	108.207

ARUBA.

Politieberichten.

over het tijdvak 2 — 9 Januari.

Te Oranjestad werden in bovengemeld tijdvak twee manspersonen ter ontnuchtering in bewaring gesteld, die in beschonken toestand op de openbare weg waren aangetroffen.

Op het kruispunt Steenweg — Kruisweg te Oranjestad had een aanrijding plaats tussen twee vierwielige motorrijtuigen, respectievelijk genummerd 1020-A en 727-A. Hierbij deden zich geen persoonlijke ongevallen voor. Beide motorrijtuigen bekwamen lichte materiële schade. Onderzoek naar de schuldvraag wordt door de politie ingesteld.

In de afgelopen week werden te Sint Nicolaas acht en te Oranjestad tien varkens doodgeschoten, welke loslopende in de stadsdistricten werden aangetroffen, zonder dat daarvan de eigenaars bekend waren; zomede te St. Nicolaas 12 en te Oranjestad 5 honden, waarvoor door de respectievelijk eigenaars de verschuldigde belasting niet was voldaan.

Na herhaalde waarschuwingen werden te St. Nicolaas processen-verbaal opgemaakt tegen winkeliers, die kisten en dergelijke voorwerpen, zonder vergunning daartoe, op de openbare weg geplaatst hadden.

Het Zeemanshuis te San Nicholas.

Over de laatste maand van het jaar werd het Zeemanshuis door 201 zeelieden bezocht. Over het geheel is het bezoek van zeelieden over het jaar 1935 niet slecht geweest, de juiste resultaten kunnen echter pas met Februari gepubliceerd worden, wanneer het verenigingsjaar ten einde is.

De ledenwerving is met ingang van het nieuwe jaar reeds begonnen, doch het resultaat is vrij pover. Kom, denkt u eens om het Zeemanshuis en helpt U dit werk steunen; voor ƒ 5.— per jaar zijt ge reeds lid en ge doet er een zeer goed werk mee.

Oudejaarsavond werd er een gezellige avond georganiseerd door het Bestuur, welke echter financiëel een mislukking geweest, doch waar anderzijds diverse zeelieden van genoten hebben. Daar er geld voorhanden was om voor zeelieden kerstpaketten te maken, heeft het Bestuur het Zeemanshuis zo gezellig mogelijk ingericht en is het bezoek dan ook zeer bevredigend geweest.

Voor het nieuwe Zeemanshuis, dat thans reeds onder de kap is en dat zij voltooiing nadert, is een ping-pong spel uit Engeland besteld aangekomen, zodat het Zeemanshuis hiermede een gezelschap spel rijker geworden is.

Ook zijn er mooie en aardige gramofoonplaten besteld, zodat een gezellige avond bij gebrek aan radio of slechte uitzending hiervan, gegarandeerd is.

Mogen wij thans voor het nieuwe jaar ook een beroep op Uw welwillendheid doen. Heeft U boeken of tijdschriften, stuurt U ze ons dan, alsmede gramofoonplaten, alles is welkom.

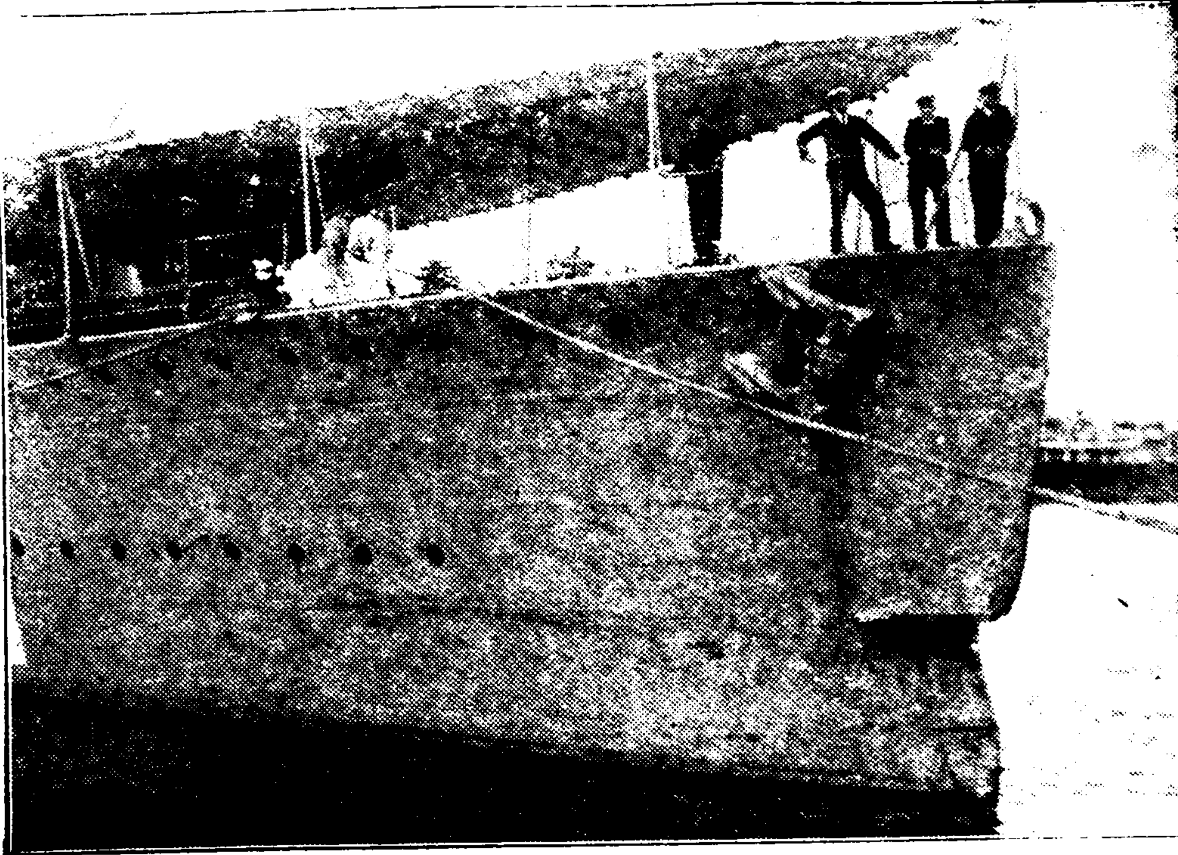
Ook een bijdrage als lid of donateur wordt maar al te gaarne geaccepteerd, want het Zeemanshuis heeft nog veel hulp nodig, wil het een blijvend en groeiend succes voor San Nicholas worden.

A PERDE

den Columbusstraat banda di Pacus „La Confianza" un cartera conteniendo:

Un papel di fl. 50
Un placa di 5 dollar oro
Algun cents.

Esun koe hanjé, por hibé na Warda di Poliz na Punda i lo ser recompensá.

Hr. Ms. „Kortenaer", begin November j.l. naar Nederl. O.-Indië vertrokken, is in het Suezkanaal in aanvaring geweest met een vissersvaartuig, waarbij „De Kortenaer" een averij opliep.

Satyre en humor.

De optimist.

De metselaars hadden de fundamenten gelegd van een nieuw huis en zouden nu aan de buitenmuren beginnen. Langs de weg kwam een man met een ladder op zijn rug en bleef aandachtig kijken hoe de metselaars steen naast steen legden.

Opziend zag een der metselaars den man staan, en riep tot zijn makkers:

„Toe, jongens, schiet een beetje op, vlug, daar staat reeds een kerel, die de de ruiten wil zemen."

Het antwoord.

„Heeft een man het recht, brieven aan vrouwen gericht, te openen, meneer de advokaat?"

„Het recht wel, maar meestal niet de moed!"

— Heeft u juffrouw X al horen zingen, sinds zij van haar grote kunstreis is teruggekeerd?

— Ja, reeds op enige concerten.

— Vindt u niet dat zij veel is vooruitgegaan?

— Hoezo?

— Zij zingt niet zoveel nummers meer als vroeger.

Jongen: Een half pond thee, alsjeblieft.

Winkelier: Wat moet het zijn, groene of zwarte?

Jongen: Het zal wel zwarte moeten zijn, want het is voor een begrafenis.

Baas: Jongen, ge zijt nu al zo oud, het wordt tijd om uw kinderschoenen uit te trekken.

Jongen: Dat kan niet baas.

Baas: Waarom niet?

Jongen: Omdat ik altijd op klompen loop.

Vriendendienst.

Twee mannen waren op jacht; de een had een acte, de andere niet. Daar kwam een veldwachter naderbij en die met de acte maakte dat hij uit de voeten kwam. Nu, beide waren goede lopers en wel een kwartier lang hield de „jacht" van den veldwachter aan! Toen deze nu eindelijk het „wild" te pakken had, zei hij:

— Geef op uw acte!

— Als-je-blieft!

— Maar man: waarom hebt ge dan zo dwaas gerend?

— Wel, ik houd wel eens van zo'n sport! was het doodleuke antwoord.

De vriend zonder acte was nu echter al een goed eind weg!

Onderwijzer: Gelooft gij, dat wensen ooit in vervulling gaan?

Leerling: Ja meester. Want de school is laatst afgebrand!

Diplomaat.

Jansen op reis was de enige bezoeker van het historisch slot. Met de pet in zijn hand begeleidde de bewaker hem naar de uitgang, in afwachting van de fooi. Jansen echter groette alleen en wilde verder gaan.

Nog een ogenblik, meneer," hield de gids hem tegen, „als u in de loop van de dag soms uw portemonnaie mist, denk er dan aan dat u haar hier niet voor de dag hebt gehaald."

Zij was hem de baas.

De dierentemmer was ziek geworden en zijn vrouw meldde zich aan het circus om zijn plaats in te nemen.

„Hebt u enige ervaring op dit gebied?" vroeg de eigenaar van het circus met twijfel in zijn stem.

„Niet bepaald op dit terrein," antwoordde zij: „maar mijn man weet de dieren toch goed te bedwingen, is het niet?"

„Zeer zeker!"

„Nou, u moest eens zien hoe gemakkelijk ik hem regeer!"

„Jaantje, geef me dat stukje rollage eens aan, dat van gisteren was overgebleven," zei mevrouw.

„O mevrouw," sprak de nieuwe meid, „daar is de poes mee weggelopen."

„Poes?" zei mevrouw verbaasd. „Wat voor een poes?"

„Nu dat tref ik niet," sprak Jaantje. „Hebt u geen poes?"

Critiek.

„Wel, hoe maakt ge het op school?" vroeg oom. „Schiet ge al op met je Frans?"

„O ja," antwoordde de jongen. „Ik kan al goededag en asjeblieft en dank u zeggen in het Frans."

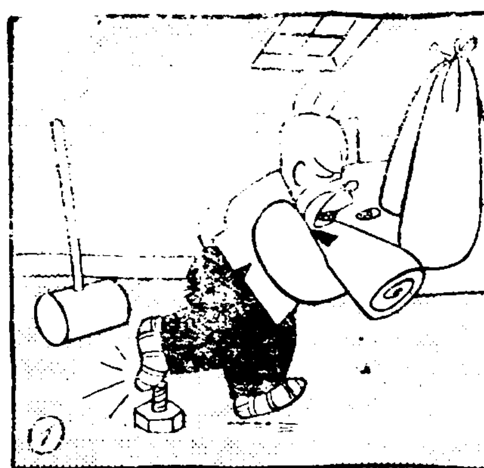
„Zo," zei oom. „Dat is dan al meer dan ge in het Hollands hebt geleerd."

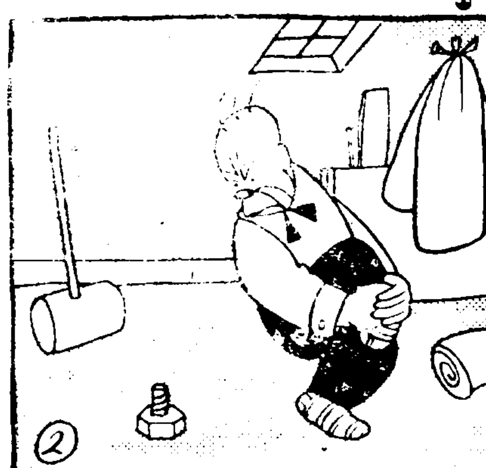
Gevonden voorwerpen.

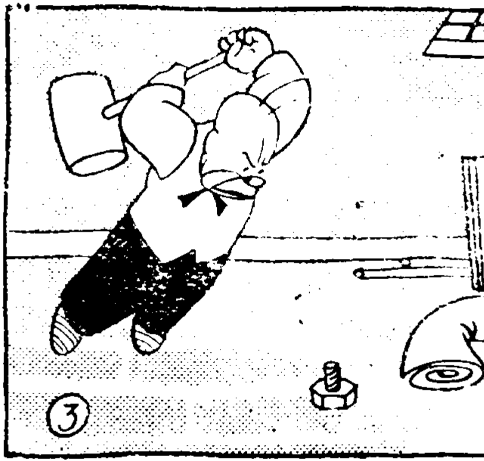
Op het politiebureau komt een jongedame met een huilend kind aan de hand binnen.

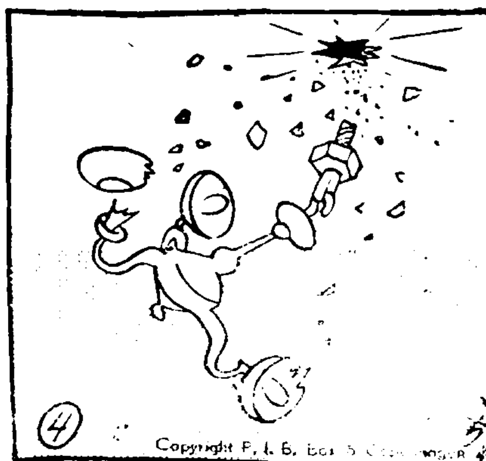
„Agent," zei ze, „ik heb dezen jongen op straat gevonden."

„Als de kleine in de loop van een jaar niet wordt afgehaald," zei de politieman met een goedgunstige blik in zijn ogen, want hij gunde het knappe meisje wel wat, „is hij uw eigendom."

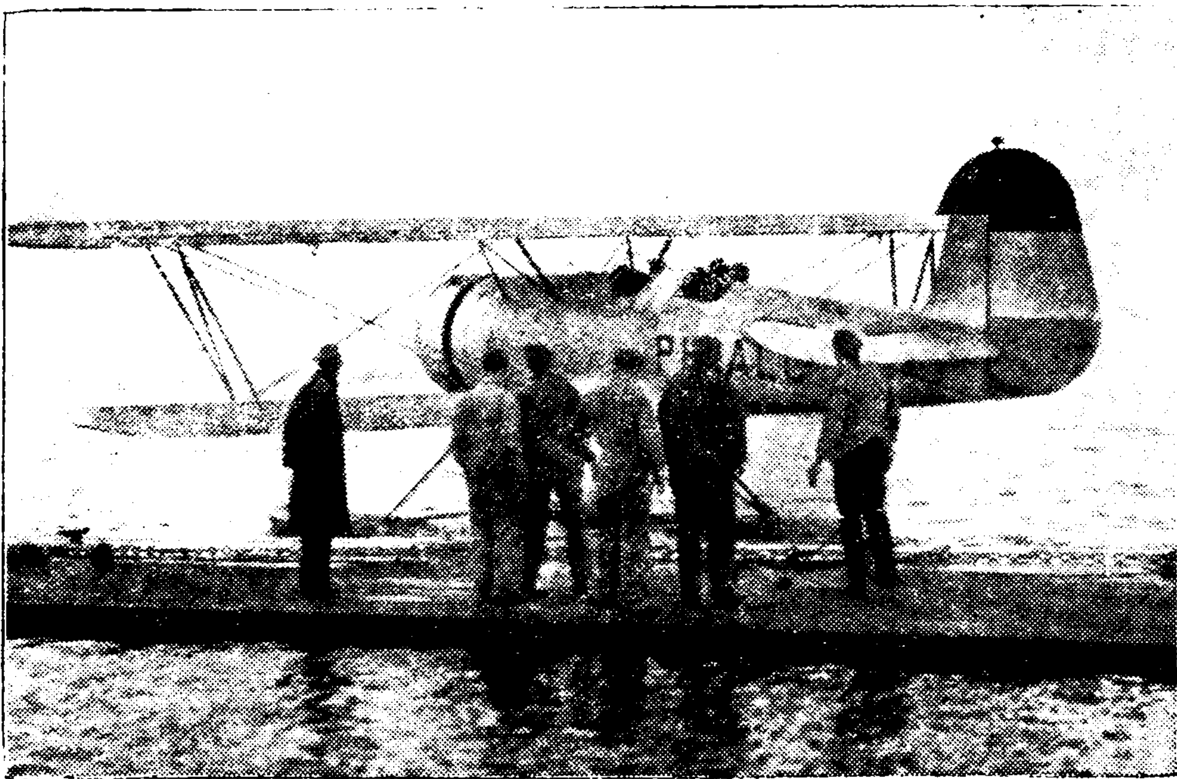

ADAMSON WOONT ZELF BENEDEN.

In de maand December vertrok van Schellingwoude (Holland) het Fokker-katapult-vliegtuig P. H. A. L. C., bestemd voor de kruiser „De Ruyter" naar Warnemünde, waar het bij de Henklerfabrieken zal worden beproefd.

Honden en hyena's fungeren als gemeente-reiniging; als de nacht is ingetreden zullen het de hyena's zijn, die een dode ezel verwijderen, die op straat is blijven liggen. Op de markt worden de goederen op de onbedekte grond gelegd. Gerechtshoven vindt ge aan de kant van de weg, waar de rechter — vaak een voorbijganger, die voor dit doel te hulp is geroepen — onder een afdak van gegolfd ijzer troont. Het hof trekt veel publiek, alsof het een toneelspel was. Dikwijls kan men een man, met een zwarte cape aan, op een muildier zien rijden, gevolgd door een groot aantal slaven, die geweren torsen. Het is een feodaal heer met zijn vazallen.

Het is een vreemde gewaarwording, toen we constateerden, dat in dit land, al is het christelijk, het maatschappelijk leven berust op het instituut der slavernij. De slavernij is in overeenstemming met het ontbreken van toestanden, die verbonden zijn met hetgeen we bestuur zouden noemen. Het staatsapparaat is erger dan middeleeuws; eerbied voor de wet bestaat er nauwelijks en het is niet mogelijk gebleken de keizerlijke edicten te doen uitvoeren, waarin in bepaalde gevallen vrijheid werd geschonken. In theorie bestrijden zij bijna alle overgangsmaatregelen, welke door de tijdelijke slavernij-commissie van de Volkenbond in 1925 voorgesteld werden. Dit waren: 1. dat kinderen vrij geboren worden; 2. dat mishandelde slaven bevrijd zouden worden; 3. dat slaven burgerrechten zouden bezitten; 4. dat slavenbezitters niet het recht hebben de slaven te verkopen; 5. dat registers zouden worden aangelegd en 6. dat het recht der slaven zou worden erkend om zichzelf vrij te kopen. De vier eerste maatregelen werden in 1924 ingevoerd; de keizer voert nu de vijfde in, de zesde heeft hij tot dusver van de hand gewezen, doch als tegemoetkoming heeft hij gedecreteerd, dat bij de dood van den slaveneigenaar de slaven vrij worden. Men kan echter niet zeggen, dat deze wetten stipt worden nageleefd.

Ongeveer een vijfde der bevolking bestaat uit slaven; zij worden in vrijwel elke Abessinische huishouding gebruikt, bij rijken en armen. Priesters laten slaven voor zich werken en hofdignitarissen eveneens. De meeste slaven verrichten huishoudelijk werk, doch rijke landeigenaars gebruiken hen ook op het land. Daar de Abessiniërs in de regel grof werk beneden hun waardigheid achten, moeten de slaven dit doen. Zelfs de gewone soldaten willen zulke arbeid niet verrichten en verlaten zich daarvoor op hun slaven. De toestanden zijn vaak ongedwongen en in vele gevallen worden de slaven behandeld als leden van het gezin; soms mogen zij er zelfs gehuurde bedienden op na houden. Ik hoorde van iemand, die per trein van Addis Abeba zou vertrekken en verwachtte, dat zijn slaven zijn bagage naar het station zouden brengen. Maar bij het station gekomen, zag hij, dat zij kruiers hadden gehuurd om de koffers te dragen. Doch anderzijds behoeft wel nauwelijks gewezen te worden op het altijd aanwezige gevaar, dat de slaven wreed behandeld worden; dit is aan het systeem onafscheidelijk verbonden. De gewone straf is het aaneenketenen der voeten, maar we hoorden ook van onbeschrijfelijke barbaarsheden. Erger nog is de morele ontaarding zowel van heer als slaaf.

In de slavenhandel en vooral in de slavenjacht komen de wreedheden van het stelsel het meest tot uiting. De handel in slaven is algemeen en neemt verschillende vormen aan. Men kan natuurlijk niet verwachten, dat, als slavernij oogluikend wordt toegestaan, de slavenbezitters er kwaad in zien een slaaf over te plaatsen van een huis, waar hij niet nodig is, naar een huis, waar men hem wel kan gebruiken. Toch is geheimzinnigheid geboden en heeft de overdracht plaats onder het mom van een geschenk. De betaling wordt geregeld door een reeks tussenpersonen, bedienden of vrienden. Als de overdracht aan het licht komt, kan dit leiden tot de vrijheid van de slaaf. In het slavernij-hof te Addis-Abeba waren we getuige van een geval, waarin de ene vrouw van de andere een slaaf opeiste, die gestolen was. De diefstal werd erkend, maar de eiseres kreeg toch haar zin niet omdat de slaaf verkocht was sedert het edict van 1924, zodat beide partijen vergeefs procedeerden en de slaaf zijn vrijheid kreeg.

Een andere soort handel is die in slaven, die pas gevangen en tot slavernij gebracht zijn, zodat zij naar een onbekende streek moeten worden gebracht, voor het geval zij mochten ontsnappen. Daar dit soms reizen meebrengt van een maand, is het duidelijk, dat hulp wordt gezocht bij tussenpersonen en hierdoor is een klasse van beroepshandelaars ontstaan. Het betreft hier groepen van ontvoerde jongens of meisjes, die van het noorden naar het zuiden en van het zuiden naar het noorden worden verzonden, langs wegen, die heel dicht langs de hoofdstad lopen. Verder zijn er de welbekende gevallen van gevangen negers uit het zuidwesten en het westen, die gedeeltelijk voor de kust bestemd zijn. Men zegt, dat de karavanen veel kleiner zijn geworden, maar nog in de laatste jaren hebben Europeanen wel karavanen ontmoet, die aanzienlijk waren en onlangs was er een met meer dan vijftig jongens, kinderen, die in een afschuwelijke toestand van vermagering verkeerden. Twee betrouwbare Europeanen, niet ver van de hoofdstad woonachtig, vertelden mij hun ervaringen met zulke karavanen. In beide gevallen passeerde de karavaan 's nachts en werd een vrouw uit de karavaan in de onmiddellijke nabijheid doodgeschoten, vermoedelijk omdat zij trachtte de aandacht van voorbijgangers te trekken. **Mijn zegslieden hoorden de schoten en in elk der beide gevallen werden 's morgens de overblijfselen gevonden; één keer hadden de hyena's alleen nog hit hoofd overgelaten.**

Slavenjachten hebben vooral plaats in de westelijke laaglanden van Abessinië, waar neger-stammen wonen, die machteloos zijn tegenover de Abessinische slavenjagers. Deze lieden overvallen **'s nachts de dorpen, maken korte** metten met de oudere mannen en vrouwen, terwijl de jongelieden van beiderlei kunnen worden weggevoerd. Er worden karavanen gevormd en de gevangenen worden **in nachtreizen noordwaarts gebracht** en in Abessinië of in Arabië van de hand gedaan. Men geeft aan slaven met zwarte huid de voorkeur, omdat zij gemakkelijker kunnen worden opgespoord als ze ontsnappen. Door de keizerlijke edicten is de handel minder openlijk geworden; deze is thans verdreven van de markt naar de donkere hoeken der rieten hutten. De onontwikkelde inheemsen kunnen de edicten niet lezen, die in de dorpen zijn aangeplakt. Bovendien bestaat er in de laaglanden bijna geen bestuur. De Abessiniërs houden niet van het warme en ongezonde klimaat dezer streken en zij haasten zich om hun zakken te spekken door de verkoop der slaven, die zij gevangen hebben en die zij op de weg naar Addis Abeba van de hand doen.

In de streken als Kaffa kunnen geen jachten meer plaats hebben, omdat de bevolking er bijna is uitgeroeid. In andere delen des lands wordt de belasting soms betaald in jongens en meisjes, of worden er kinderen verkocht in ruil voor geweren. Zolang het stelsel van bezoldiging voor gouverneurs en soldaten niet veranderd wordt, zal het tot slaaf maken van de Sjankalla voortduren en zal er een zeker aantal gouverneurs en stamhoofden bij betrokken zijn. De keizer heeft verscheiden gouverneurs van de oude school afgezet en door betere vervangen, maar deze kunnen de toestand in hun gebied uiterst moeilijk meester blijven en als de slavenjagers in grote getale optreden, missen de gouverneurs de physieke middelen om de benden slavenjagers te verslaan.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Van het **Afrikaanse front** geen nieuws. Vermoedelijk echter is men van Italiaanse kant wel bezig met grote plannen. We hebben in een vorig overzicht reeds medegedeeld dat Badoglio de veldtocht naar de Abessynische spoorweg heeft opgegeven en plannen schijnt te beramen om langs een andere weg, via de Zuidelijke bergen naar Addis Abeba op te trekken. Voor dit vermoeden pleit ook de keurbenden alpenjagers, die in de laatste weken naar Abessynië getransporteerd worden of liever naar **Tripolis** om ze eerst wat aan het Afrikaanse klimaat te wennen. **Het is thans dan ook een vrijwel defensieve houding die door het Italiaanse leger ingenomen wordt.** Of dit plan slagen zal?

Een andere vraag is zelfs of het tot uitvoering komen zal?

Want het olie-embargo blijft Italië als een groot gevaar bedreigen.

De gemechaniseerde oorlog eist geweldige hoeveelheden olie. Men kan zich een indruk van de omvang van dit vraagstuk vormen, wanneer men weet, dat meer dan 20.000 motorvoertuigen dag en nacht tussen Massaoea en Makalle en in Somaliland rijden.

Bovendien zijn er het tankcorps, dat voortdurend benzine nodig heeft en een driehonderd vliegtuigen, die alleen reeds 80.000 L. benzine per uur verbruiken. De Italiaanse regering beraamt algemene maatregelen tegen een eventuele poging om de invoer van een der meest vitale producten te boycotten.

Deze bestaan uit: 1. het tot een minimum terugbrengen van het benzineverbruik, 2. propaganda tegen sancties en landen die olie voortbrengen, 3. organisatie van verbindingen voor een eventuele smokkelhandel in geval van een olieboycot. Het spreekt van zelf, dat een regeringsverbod in de landen, die sancties steunen zoals in de Verenigde Staten de leveranties van particuliere ondernemingen, die niet voor speculatie en avontuur terugdeinzen, niet kan verhinderen. Het fiasco van het Amerikaanse drankverbod heeft dat voldoende bewezen. De enige belemmering voor Italië is in dit geval, dat men geweldige prijzen en contante betaling zal eisen.

Een vierde maatregel der Italiaanse overheid bestaat in de directe voorbereiding van eventuele vijandelijkheden, die naar men hier aanneemt bij een petroleumblokkade niet kunnen uitblijven. De regeringsvertegenwoordiger deelde voor de zoveelste keer aan de buitenlandse pers mede, dat de Italiaanse regering en het Italiaanse volk het inwerking treden van een olieboycot als een daad van ernstige en opzettelijke vijandigheid zullen beschouwen. **En nieuwe troepen zijn weer gemobiliseerd. Men kan** slechts gissingen maken over deze nieuwe oproep tot mobilisatie. In iedere geval wijst alles er op, dat het dreigement van oorlog sinds de besprekingen over het embargo op petroleum nader komt. Een bewijs daarvoor is ook de concentratie van de Franse en Britse vloten in de Middellandse Zee. Het heet wel voor manoevres, maar een ieder weet wel beter. Zelfs in Dalmatie, bij de pijpleiding dus van Albanië, waarover berichten de vorige week spraken, zal Engeland 19 oorlogsschepen posten.

Waarvoor dit alles wanneer er geen oorlog dreigende is?

Ook Z. H. de Paus erkende dit in zijn toespraak in de academie van wetenschappen bij de opening van het academische jaar. **Maar we verwachten met hem, dat de wereldvrede te handhaven is trots de dreigende, donkere wolken aan de nationale en internationale horizon.**

De wisselkoersen op Curaçao.

In hare editie van 13 dezer nam de „Beurs- & Nieuwsberichten" onder bovenstaand hoofd een artikel op, waarin de meningsuitingen betreffende het vrijmaken door de **Hollandsche Bank-Unie** N.V., alhier, van de buitenlandse wisselkoersen op Curaçao wordt weergegeven door de directies van genoemde Bank zowel als van **Maduro & Curiel's Bank.**

We zouden gezonde bewijzen kunnen aanvoeren, dat de plaatselijke handel zowel als de particulieren hier ter plaatse de stap van de H.B.U. ten zeerste in hun belang achten en toejuichen.

Daarom bevreemdt het ons ten zeerste in genoemd artikel te lezen, dat de directie van M. & C.'s Bank als hare mening geeft, met „verschillende groothandelaren" te hebben gesproken die „in het algemeen weinig (te) voelen voor de nu door de Hollandsche Bank ingevoerde maatregel". Die mening is gebaseerd op de veronderstelling, dat die „belangrijke categorie" van handelaren het voordeel, hun prijzen op vaststaande koersen te kunnen baseren, zou zien wegvallen.

Is deze redenering echter wel heel zuiver? De handel baseert zijn prijzen op de wisselkoers die zijn import hem kost, onverschillig of dit een „vaststaande" of een vrije wisselkoers is. En nu door de stap door de H.B.U. genomen de banken met een veel kleinere marge moeten werken, zou dit niet in het belang zijn van de handel? Deze logica ontgaat ons ten enenmale.

Ook het verdere betoog van M. & C.'s Bank is naar onze mening vrij zwak. Terwijl eerst beweerd wordt, dat de marges tussen in- en verkoop (vóór de opzegging der banken-overeenkomst) zó klein waren geworden, dat er eenvoudig geen ruimte voor concurrentie overbleef, meent genoemde bank even later in hetzelfde artikel, dat het publiek ook op andere manier had kunnen worden gediend, n.l. door de marges tussen in- en verkoop van wissels te verkleinen. Hier spreekt de directie van M. & C.'s Bank zichzelf dus tegen.

Genoemde Directie meent verder, dat er van de door de H.B.U. genomen maatregel weinig valt te verwachten, en dat zij die maatregel zelfs verwerpelijk acht. Ook hiervan nemen wij met grote bevreemding kennis. Wij kunnen ons voorstellen, dat door concurrentie de winstmogelijkheden der banken verkleind worden, doch waar zulks de handel en het publiek in het algemeen rechtstreeks ten goede komt, en het belang van het publiek toch het belang van de banken is, zou bovenstaande mening gericht zijn tegen het eigenbelang der bank. „Wie reimt sich das zusammen?"

Ook op een ander punt spreekt de Directie van M. & C.'s Bank zichzelf tegen. Terwijl zij eerst opmerkt, dat er van een bankstrijd ondertussen niet valt te spreken, omdat de concurrentie nimmer buitengewoon scherp zal worden, eindigt het artikel met hare mededeling, dat de M. & C.'s Bank op het ogenblik niet anders dan een scherpe **concurrentie op even scherpe wijze kan** beantwoorden.

Wij zijn van mening, dat de „Beurs- & Nieuwsberichten" door het opnemen van het bewuste artikel het publiek een slechte dienst heeft bewezen; het blad had moeten voorkomen, dat zijn lezers een onjuiste indruk van deze aangelegenheid verkregen, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de waardering voor een maatregel die, wij herhalen het, het belang van onze handel ten volle dient.

EMULSION de SCOTT

BUITENLAND.

De Koningskwestie in Hongarije.

De monarchie heeft in Hongarije voorlopig minder kans dan ooit. **Minister van** buitenlandse zaken Koznan, **heeft een** verklaring afgelegd waarin hij zegt: Beweren dat de binnen- en buitenlandse toestand in het land herstel van de monarchie noodzakelijk maakt, is een opzettelijke misleiding van de openbare opinie. De koningsgezinde propaganda moet streng worden nagegaan. De legitimisten beweren dat zij hun „koning der arme lieden" terugwillen. **Welnu, het land heeft geen klasse-koning nodig. De** voorzitter van de Raad heeft zijn standpunt ten opzichte van de koningskwestie niet gewijzigd. Daarom ook zal elke overdreven koningsgezinde propaganda met de uiterste kracht worden beteugeld.

Goemboes.

Goemboes is hardnekkig besloten de **„vrijheid en de onafhankelijkheid" van** het land en daarmee natuurlijk ook zijn eigen positie, koste wat wil, te verdedigen. Zijn politiek is er op gericht, al het mogelijke te doen, om de beweging der legitimisten in Hongarije moeilijkheden in de weg te leggen. Dat hij echter zelf reeds onzeker is geworden en het „legitimistische gevaar" als zeer acuut beschouwt, bewijzen zijn maatregelen, die de legitimisten zeer zwaar treffen.

Het „Verband der heilige Krone" liet reeds jaren lang op de verjaardag van aartshertog Otto een H. Mis lezen in de kathedraal van Boedapest. Onlangs zijn de uitnodigingen voor deze plechtigheid verzonden, doch de autoriteiten hebben ze alle geconfiskeerd en de politie achtte het noodzakelijk, tegen den organisator, graaf George van Apponyi, een vervolging in te stellen. De motieven voor deze vervolging luiden, dat op de uitnodiging de uitdrukking was geschreven: „Seine apostolische koenigliche Majestaet, unser Koenig Otto II".

De gehele tekst, deze uitdrukking inbegrepen, was precies dezelfde, als die welke reeds jaren lang op de uitnodiging wordt gebruikt. Nog nooit hebben de autoriteiten er iets illegaals in gevonden. Het krachtige ingrijpen der politie betekent dan ook, dat de regering de beweging gevaarlijk en dreigend acht voor haar positie en besloten is, haar op energieke wijze te bestrijden.

NEDERLAND.

HET INTERNATIONAAL KATHOLIEK RADIO-BUREAU (I K. R.)

Tweede Congres te Praag.

Naar de Directeur van het Internationaal Katholiek Radio-Bureau, Pater Lect. J. Dito O. P. ons medeelt, zal het Tweede Congres van het I. K. R. van 4 tot 8 Mei 1936 in Praag gehouden worden.

Voorbereidingen worden reeds getroffen, terwijl sprekers van verschillende landen o.a. ook uit Amerika het woord zullen voeren. Hun namen en de door hen te behandelen onderwerpen zullen tegelijk met de verdere bijzonderheden van het programma binnenkort worden gepubliceerd.

Onaangenaam voor Ir. Mussert.

Op het Rijksperscongres te Keulen heeft dr. Goebbels een rede gehouden, waarin hij o.m. het volgende zeide:

„Wij willen ten aanzien van het buitenland de grootste mogelijk reserve in acht nemen en wij willen de buitenlandse aangelegenheden ook niet uit het oogpunt der verhoudingen in het Derde Rijk bezien. Het buitenland is niet nationaal-socialistisch. Het is geen fraze, wanneer wij zeggen dat het nationaal-socialisme geen exportartikel is. Indien het aan ons lag, zou er patent op worden verleend."

Het nationaal-socialisme is dus volgens deze kenner geen export-artikel. Als het derhalve buiten Duitsland ergens voorkomt, is het helemaal niet „echt". Het moet dan een soort namaak zijn, een min of meer geslaagde immitatie.

Welnu, er zijn er die dat al eens eerder hadden gedacht.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Negentien Britse oorlogsschepen, met een gezamenlijke bemanning van zes à zevenduizend koppen worden in Februari in verschillende Dalmatische havens verwacht.

Naar verluidt worden thans onderhandelingen gevoerd tussen de regering van de republiek en vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering om een strook grond evenwijdig met het Panamakanaal aan de Ver. Staten te verkopen ten aanleg van een tweede Kanaal door de landengte. Dit kanaal zou de moeilijke heuvelrug, die bij de aanleg van het huidige kanaal zoveel moeite opleverde, ontgaan en even Noorderlijker liggen. Tot nu toe weigeren de betrokken autoriteiten verdere bijzonderheden over de plannen los te laten.

Er zullen verschillende Italiaanse Alpenregimenten naar Afrika vertrekken.

Italië verklaarde nogmaals het olie-embargo als een vijandelijke daad te zullen beschouwen.

Ruslands Militaire begroting voor 1936 **is verhoogd en bedraagt 14 millioen** roebels.

Over West-Europa hebben op 10 Januari ernstige stormen gewoed. In Duseldorf werden 4 personen gedood. Ook in Nederland hadden ongelukken plaats en in Frankrijk grote overstromingen.

Dr. Minguel Gomez werd in Cuba tot president gekozen. Hij was de candidaat der coalitie.

President Lopez van Columbia zal een officieël bezoek afleggen aan de Staten Panama, Venezuela en Ecuador.

Volgens een schrijven aan de Volkenbond, zou door het verdrag van Tsecho-Slowakije met Rusland in eerstgenoemd land een aantal vliegvelden worden aangelegd, welke een gevaar vormen van Bolsjewistische penetratie in West-Europa.

Omtrent de zaak Hauptman hebben zich weer enkele verwikkelingen voorgedaan, die misschien nog wel eens uitstel van executie tengevolge kunnen hebben.

Daar de Raad voor de amnestie Hauptman's verzoek om genade afwees, zal deze Vrijdag worden terecht gesteld.

Men verwacht echter, dat Gouv- Hoffmann van zijn macht tot opschorting gebruik zal maken.

In de Stille Zuidzee op de Peacocklandtong zijn de Iowa en de Golden Sun gestrand.

De Vlootconferentie te Londen kan als mislukt worden beschouwd. Japan is onverzetelijk in de eis van volkomen pariteit.

Minister Goering vierde zijn 43ste verjaardag op zulk een rijke wijze, als men zich zelfs uit de keizertijd niet herinneren kan.

De Engelse Ministers van Oorlog, Marine en Luchtmacht en de leden van het comité belast met het nemen van beslissingen omtrent de defensie-politiek kwamen bijeen onder voorzitterschap van Baldwin, Sir Anthony Eden, R. Mac Donald en Runciman woonden de vergadering bij.

Mussolini heeft Laval persoonlijk de verzekering gegeven, dat Italië niet uit de Bond zal treden en Engeland niet zal aanvallen.

Het Franse Kabinet heeft goed gekeurd de politiek van Laval voor de vergadering van de Bondsraad, die a.s. Maandag zal worden gehouden. De politiek is gebaseerd op steunverlening aan de Bond, op een trouwe alliantie met Engeland en op verdere hulp aan de Bond voor het tot stand brengen van een verzoening tussen Italië en Ethiopië.

De bekende schrijver Rud ard Kipling ondergint een ernstige operatie in een hospitaal te Londen.

UIT NEDERLAND.

Er werd een wijziging op de begroting voor Suriname ingediend waarbij 30 artikelen verhoogd zullen worden tot een totaal bedrag van 243.657 gulden.

De directie van K.L.M. ontving bericht van de Arabische regering, waarbij officieël toestemming verleend wordt om het stoffelijk overschot van de Uiver-slachtoffers naar Nederland te vervoeren. Vermoedelijk zal het transport van uit Basrah op 15 Februari aanstaande plaats hebben en eind Maart in Nederland arriveren. De Heer Berretti zal in Basrah begraven blijven.

De K.L.M.-piloot Van Dijk vestigde heden met een der nieuwe Douglas-toestellen een nieuw record op het traject Amsterdam— Kopenhagen, door deze afstand te vliegen in 1 uur 54 minuten.

De nieuwste Fokker-machine C.X. 1. voor de Kruiser de Ruyter werd te Warnemunde beproefd voor de catapult-installatie. Reeds bij de eerste proeven bleek het toestel aan alle gestelde eisen te voldoen. De Nederlandse vliegtuigenfabriek ontwierp dit toestel speciaal voor het gebruik met catapulten aan boord van schepen in opdracht van de Nederlandse marine.

Te Den Haag vond een vergadering der verschillende kolonisatieverenigingen plaats en werden de fusieplannen besproken. Zes verenigingen waren onvoorwaardelijk bereid hieraan deel te nemen. De afgevaardigden van enkele andere verenigingen waren niet gemachtigd over dit punt hun mening uit te spreken. Door Nieuw Holland werden mededelingen gedaan betreffende een voorgenomen 6-maandelijkse exploratietocht naar Suriname om de terreinmogelijkheden te onderzoeken.

Het ligt in de bedoeling om nabij Am**sterdam een werkkamp in te richten ter** vooropleiding van de aspirantkolonisten.

De Telegraaf die op informatie uitgegaan was naar aanleiding van de geruchten dat de Shell geen interim-dividend zou uitkeren, vernam van de Directie van de Koninlijke, dat de Mij. niet voornemens was een interim-dividend uit te keren en dat dit zelfs nooit een punt van overweging uitgemaakt had.

Het Maaswater is weder wassende.

CURAÇAO.

Politieberichten.

Op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

1 kralen damestasje.
1 tas met leerboeken.
1 bruinlederen actentas.
1 verm. gouden halsketting.
1 enveloppe met loterijbiljetten.
1 damestasje.
1 sleutelring.
1 zwart damesbeursje.

Hou en Trouw.

Dit fleurige interessante jeugdtijdschrift verscheen met de Nieuwe Jaargang in een kleurige omslag.

Wat er zoal op de omslag staat? vraagt de Redactie.

We zouden zeggen de kuststrook ten Oosten van de St. Annabaai.

Maar ook enkele minder „kinderlijke" vragen zouden nog wel eens naar details kunnen vragen.

Moge het interessante jeugdblad groeien en bloeien.

De Redactie verzocht ons mede te delen, dat de abonnementsprijs voor schoolgaande kinderen verhoogd is tot 5 cent per aflevering. Losstaande abonnementen *f* 1.— per jaar.

Nieuwe nummerplaten.

De politie verzoekt ons mede te delen, dat op de 16de dezer alle motorfietsen, fietsen en motorboten, die niet in 't bezit zijn van nieuwe nummerplaten, worden tegengehouden.

Eindexamen Mulo Hendrik- en Wilhelminaschool.

Aan de eindexamens der openbare Muloscholen op Curaçao is voldaan door de navolgende leerlingen:

Hendrikschool: Leoncito R. Eustatio, Salvador Martijn, Rene Moreno, Victor Pellicer, Siegfried Pietersz, Oswald Rigaud, Jan C. de Vries en Henry de Windt.

Wilhelminaschool: Sarah Abady, Lydia B. Broos, Melba R. Correa, Ira de Haseth, Erna Krafft, Nidia van Meeteren en Lygia M. Sprockel.

Vervolgklassen der Muloscholen: Cecil Delvalle, Adriana J. Gratia, Philip Cohen Henriquez, Ena L. Maduro en Hubert Perret Gentil.

Een diploma voor Machineschrijven werd behaald door de leerlingen: Ivey Capriles, Cecil Delvalle, Ramon Eustacio, Philip Cohen Henriquez, Ena Maduro, Rene Moreno, Siegfried Pietersz, Henry de Windt, Jossy Henriquez, Jan de Vries, Salvador Martijn, Francis Hassell, Prospero Wilsos, Victor Pellicer en Oswald Rigaud.

Een diploma voor **Nederlandse stenografie** (130 lettergrepen) werd behaald door de leerlingen Ena Maduro, Philip Cohen Henriquez, Adriana Gratia en Ivey Capriles.

Een diploma voor Engelse stenografie (100 lettergrepen) werd behaald door de leerlingen Philip Cohen Henriquez en Ena L. Maduro.

K. L. M. op Curaçao.

Zondag a.s. bestaat de K.L.M.-dienst op Curaçao juist een jaar.

In dit jaar (behalve deze week) werden 2910 personen vervoerd en 244 personen bij speciale vliegtochten.

Dit was gemiddeld 6 personen per vlucht.

In dezelfde tijd werden 8490 K.G. vracht vervoerd.

Aan luchtpost 307 K. G.

S.S. Venezuela.

Het ss. „Venezuela" zal Donderdagavond om 11 uur naar Europa vertrekken.

Touristenschepen.

Zaterdagmorgen zal het Touristenschip „Statendam" op Caracasbaai aankomen.

Om 1 uur p.m. zal het weder vertrekken.

Staking van Venezolanen.

Maandag is er bij de C.P.I.M. een staking uitgebroken onder Venezolaanse arbeiders. De eis was meer loon, onder invloed van de geruchten van hogere lonen, die thans in Venezuela worden uitbetaald.

Gedeeltelijk werd deze eis ingewilligd, waardoor er echter nog een aantal onwilligen overbleef.

Aan de onwilligen werd nu door de C.P.I.M. directie aangezegd, dat hun contract nu verbroken was en ze weer naar hun land konden terugkeren.

De politie indachtig dat voorkomen de beste weg was is er met een vrij sterke groep van 25 man naar toegetrokken en onder geleide van de politie zijn Maandag een 20 man in vrachtauto's naar de scheepsgelegenheden gebracht en Dinsdag nog 40.

Dank zij het tactisch optreden van de C.P.I.M. directie en politie is deze staking rustig verlopen.

Schusnigg

de Oostenrijkse Kanselier, die deze week een bezoek zal brengen aan Csecho-Slowakije.

Men vermoedt, dat op instigatie van Engeland, Oostenrijk nauwere banden wil zoeken met de Kleine Entente in plaats van met Italië.

Zij kende hem.

Zeeman (juist thuis gekomen): „Daar in de Poolstreken hadden we 'n nacht die drie maanden duurde."

Nicht: „Lieve hemel, wat zult gij de volgende morgen katterig geweest zijn."

Wetenswaardigheden.

De grote man op het gebied van de draadloze telegrafie is ongetwijfeld Senator Marconi. Als jongen bouwde hij in zijn vaders tuin al een installatie voor draadloze overbrenging van electrische signalen en [illegible] voor hij [illegible] was slaagde hij erin over verschillende kilometers afstand draadloos Morsetekens uit te zenden.

Als jongeman van een en twintig jaar hield hij demonstraties te Londen in het postkantoor, waar tot stomme verwondering van de toeschouwers bleek dat muren noch dak in staat waren zijn tekens hindernis in de weg te leggen.

In 1897 zond hij zijn eerste telegram over het kanaal van Bristol over een afstand van ruim dertig kilometer.

Toen tengevolge van zijn uitvinding in 1899 een in nood verkerend schip op de Noordzee kon worden gered, steeg zijn populariteit tot wereldberoemdheid.

Oorlogs- en handelsvloten begonnen de enorme betekenis van Marconi's uitvinding te begrijpen, maar ondanks dat werd hij vierkant uitgelachen toen hij met het plan voor de dag kwam om seinen te zenden over de oceaan. Men meende dat de bolvorm van de aarde een onoverkomelijk bezwaar opleverde omdat de overtuiging heerste dat de seinen zich rechtlijnig moesten voortplanten, zo ongeveer als de stralen van de zon. Marconi wees er echter op dat de praktijk allang het tegendeel had uitgewezen. Als rechtlijnige voortplanting nodig was dan zou voor seinen van het eiland Whight en de Lizard een antennehoogte van 2000 meter nodig zijn en het bleek dat men met de honderd meter hoge antennes volledig succes had.

Op 12 December 1901 lukte het Marconi voor het eerst een sein over te brengen van Zuid-Cornwall naar New-Foundland. Het eerste sein was de letter s (kort-kort-kort), in Morseschrift aangegeven als ...).

De ontwikkeling is nadien bijzonder vlug gegaan.

Voor het grote publiek werd de draadloze eerst van belang in 1913, toen in Engeland proeven werden gedaan met draadloze telefoon. Daarmee was het betrekkelijk een klein kunstje om over te stappen op de **radio.**

Reeds in 1914 kondigde Marconi aan, dat hij een lamp op tien kilometer afstand draadloos voldoende energie kon toevoeren om het te doen branden.

Thans bestuurt men reeds draadloos voer- en vaartuigen.

Fls. 19.95

Voor dezen prijs van een gewone Batterij, kunt U een beroemde, gevulde, WILLARD BATTERY krijgen.

AGENT:

Rodolfo Pardo.

Prinsenstraat 7. Tel. 187.

Ook verkrijgbaar bij:

David Mann.

MOHAK SERVICE STATION.

Sta Helena No. 30. Tel. 651. 2-2

INGEZONDEN.

buiten verantwoordelijkheid der redactie. De stukken worden zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggezonden.

Geachte Redactie:

In Uw blad van den 4n dezes onder het Hoofd „Algemeen Overzicht" sprekende over de politieke vluchtelingen alhier aangekomen, lezen we o.a.:

„Geruchten die hier liepen als zou-„den ze maar twee weken hier mogen „blijven, zijn van alle grond ontbloot.

„De hier aangekomen Venezolanen „worden behandeld als iedere andere „vreemdeling, en mogen van de Cura-„çaose gastvrijheid genieten op de-„zelfde voorwaarden als iemand an-„ders."

Onder deze laatste woorden „Op dezelfde voorwaarden als iemand anders van de Curaçaose gastvrijheid genieten," moet toch iedereen verstaan, hetgeen sinds jaren hier gebeurt, namelijk twee weken verblijf met mogelijke verlenging tot 3 maanden.

Nu lezen we in Uw blad in een paragraaf voor dien bovenaangehaalde het volgende:

„Een gedeelte van de op Curaçao „aangekomen schijnen zich hier blij-„vend te willen vestigen, te oordeelen „naar aankoop van plantages, enz. enz."

en mocht dit werkelijk gebeuren, moeten we uitmaken dat dat gedeelte dus op een geheel andere handelwijze, dan tot nu toe gebeurt, rekenen, of wel met hen werd een uitzondering op de regel gemaakt.

Als we nu in aanmerking nemen dat deze personen met veel geld (dat toch niemand weet hoe verdiend) alhier aankwamen, valt de gemaakte uitzondering meer in het oog, daar de gevolgtrekking toch zoo gemakkelijk wordt gemaakt, dat de verandering of wel gemaakte uitzondering aan de meegebrachte rijkdommen toe te schrijven moge zijn; wat toch onder onze vlag moeilijk verstaanbaar is.

U dankend voor plaatsing in Uw veelgelezen blad, teeken ik,

Hoogachtend,
E.

Naschrift Redactie: We zien ook na dit (niet erg duidelijk) schrijven van onze geachte inzender, nog niet in dat er sprake zijn moet van **„uitzonderingen".** De inzender spreekt van „rijkdommen". En vormen dan deze soms niet het bestaansminimum wat voor blijvende vreemdelingen vereist wordt?

Desde el año 1764 el té de Otto Roelofs sigue quedando el mejor!

Tardieu.

Van het republikeinse centrum, die een nieuwe actie inzette tegen de huidige regering Laval.

KOLONIALE RAAD.

De hoofdschotel van Dinsdagavond was de ontwerpverordening tot wijziging en aanvulling van de Politiekeur.

De Politiekeur zoals verschillende sprekers deden uitkomen zou door de voortdurende veranderingen in het leven feitelijk ieder jaar herzien moeten worden: Maar de behandeling zou dan vlugger moeten geschieden dan het met dit ontwerp het geval geweest is, daar het thans meer dan een jaar in behandeling is, 14 Dec. 1934 nl. werd het door den Gouverneur aan de Raad aangeboden.

De Heer Capriles opende de algemene beraadslagingen met vele tevredenheidsbetuigingen over voorgestelde veranderingen, maar ook met enkele moeilijkheden van deze autotechnicus vooral wat betreft de standaardhoorn, die op de nieuwe auto's thans geleverd werden en feitelijk in conflict kwam met de nieuwe verordening door haar meerdere hoorns.

De gemachtigde van het Bestuur Mr. Jas bracht dank voor de waarderende woorden van den Hr. Capriles.

Hij bracht de moeilijkheden tegen het getoeter terug naar de Raad zelf, die in deze aan de wensen van de Raad tegemoet gekomen was, terwijl deze nu op 't laatste ogenblik weer met de moeilijkheid kwam van de dubbele standaard hoorn. Mr. Jas wilde thans echter wel de toezegging geven, dat de politie zich zou onthouden van bekeuringen bij deze hoorns, waarvan een der trompetten buiten werking was gesteld.

Mr. Jas gaf nog verder enkele zeer belangrijke cijfers van algemene strekking.

In het tweede halfjaar van 1934 bedroeg het aantal geverbaliseerden wegens verkeersovertredingen 853.

Maar in dezelfde periode van 1935 bedroeg dit aantal 2203.

In de tweede helft van 1934 waren 730 waarschuwingen gegeven, en in dezelfde periode van 1935 was dit cijfer 1468. Dit **verscherpt optreden van de politie was** doelbewust geweest. En daarom waren er dan ook in de bedoelde periode van 1934 22 aanrijdingen geweest met 1 dode en in de tweede helft van 1935 12 aanrijdingen met 2 doden. Deze cijfers, aldus spr. zullen enigszins vergoeden de last welke het publiek van het scherpe optreden ondervindt.

Mr. Jas wilde er nog eens de aandacht op vestigen, dat bij de politie het bewustzijn bestaat, dat dit optreden geen doel is maar een middel om de verkeersongevallen tegen te gaan. En ook de verkeersregels zijn geen doel maar middelen voor een veilig verkeer.

Bij de behandelingen van artikel I met 48 onderartikeltjes, vroeg de Hr. Bichon het woord.

Hij miste in de lange rij veranderingen nog enkele bepalingen o.a. betreffend het stoppen van de auto's, het stoppen vooral in de bochten, het stationeren van huurauto's op parkeerplaatsen en vroeg ook nog welke bezwaren het Bestuur had om nieuwe auto's niet van de keuring vrij te stellen.

Deze spreker had verder zijn bezwaren tegen 't bestuursvoorstel om in de nieuwe gesynchroniseerde toeters een contact der twee trompetten te verbreken.

Hoofdzaak echter in des Hr. Bichon's betoog was de vergunning der autobuschauffeurs.

De Hr. Bichon was er van overtuigd dat een vergunningsstelsel noodzakelijk was opdat de autobuschauffeurs geen gevaar zullen opleveren voor de veiligheid, noch voor de openbare orde. Maar de Hr. Bichon wenste het verlenen en ontnemen van deze vergunning niet in handen van het hoofd der politie.

De voorwaarden voor de vergunning, aldus de Hr. Bichon, wilde hij zien vastgesteld bij besluit.

En bij niet nakoming der voorwaarden kon de vergunning worden ingetrokken.

Een groot bezwaar was het voor den Hr. Bichon, dat de politie de vergunning zo maar in kon trekken.

De Hr. Bichon vond het gemaakte onderscheid tussen autobuschauffeurs en anderen te groot. Hij was van mening, dat de eersten minder beschermd waren omdat het beoordelen van de daden der autobuschauffeurs door de politie kon geschieden en bij anderen door het gerecht moest geschieden.

Dit ging in tegen de bestaande rechtstoestand op Curaçao, en daarom stelde hij een motie voor in de volgende woorden: De Koloniale Raad, gelet op de ontwerpkeur etc. spreekt als zijn mening uit dat deze voorwaarden bij Besluit moeten worden vastgesteld en alleen ingetrokken, wanneer de chauffeur in overtreding is met de voorwaarden, nodigt het Bestuur uit bij de toepassing daarvan rekening te willen houden en gaat over tot de orde van de dag."

De Hr. Jas, gemachtigde van het Bestuur, antwoordde aan den Hr. Bichon met zijn desiderata rekening te zullen houden.

De reden waarom het Bestuur bezwaren had om nieuwe auto's keuringvrij te maken, was de ervaring, dat het voorkwam dat nieuwe auto's niet behoorlijk gemonteerd waren. Bovendien is het nog een bestreden vraag, wat is een nieuwe auto? b.v. Een auto die niet verkocht maar waarmede reeds een half jaar proef gereden is?

Wat de hoofdschotel betreft van den Hr. Bichon, had de Hr. Jas geen bezwaren tegen publiciteit van de voorwaarden. Of dit bij besluit van den Gouverneur moest geschieden, daarover wilde deze Spr. zich in beraad houden, omdat hij geen praktisch, maar een systematisch bezwaar er tegen had, daar naar zijn mening de autoriteit die de vergunning verlenen kan ook de voorwaarden voor de vergunning moet kunnen stellen. Met de motie van den Hr. Bichon kan Mr. Jas zich niet verenigen.

Dat de Hr. Bichon de autobuschauffeurs vergelijkt met particulieren die ook wel eens vrienden en kennissen vervoeren gaat niet op. Er moet voor den chauffeurs die er een bedrijf van maken en voor geld passagiers vervoeren een scherpere maatstaf worden aangelegd als voor anderen. Bovendien gelden deze maatregelen voor bescherming van het bedrijf en voor de goede chauffeurs is het ook van groot belang, dat door scherp toezicht dit bedrijf niet in discrediet gebracht wordt.

De Hr. Bichon echter bleef bij zijn standpunt dat de voorwaarden bij Besluit zouden worden vastgesteld en wil niet dat deze zullen afhangen van de politie. De Hr. Jas had als voorbeeld aangehaald een chauffeur, waarvan de politie de overtuging heeft, dat hij zich aan oneerbare handelingen had schuldig gemaakt. Voor de rechtbank was zoals veelal gebeurt, 't overtuigend bewijs niet te krijgen. De man kon dus niet veroordeeld worden en de Hr. Jas was dan van mening dat in zulk een geval toch de politie de vergunning aan bedoelde persoon ontnemen kon. Juist dit voorbeeld werd nu ook weer door den Hr. Bichon aangehaald, om aan te tonen hoe verkeerd zijns inziens zulk 'n optreden was. Hier op Curaçao zal geen enkele burger zich onderwerpen aan een veroordeling door het hoofd der politie, als hij niet door de rechter veroordeeld kan worden.

De Hr. Jas bestreed weer den Hr. Bichon, door erop te wijzen dat de bepaling geen straf maar eenvoudig een politiemaatregel is en het intrekken van een gunst. Maar het intrekken van een gunst, zegt de Hr. Bichon, waardoor de betroffen chauffeur brodeloos wordt, en moet aan het hoofd van de politie dan worden toegestaan met minder bewijzen dan een rechter tot een conclusie te komen?

De Hr. Bichon blijft daarom zijn motie handhaven. De Voorzitter de Hr. J. Cohen Henriquez vraagt nu aan den Hr. Bichon of zijn ingediende motie niet in **strijd is met art. 54 van het reglement?**

De Hr. Bichon meende echter in goed gezelschap te zijn met den Procureur Generaal, die schijnbaar niet van deze mening was.

Zo echter de motie onreglementair zou zijn, dan wilde de Hr. Bichon toch voorstellen dat de Raad dan de inhoud als **wens** zou te kennen geven.

De Procureur zou zich met 't uitspreken van een wens wel kunnen meegaan en daarom vroeg de Voorzitter of de Hr. Bichon zich daarmee kon verenigen.

De Hr. Bichon wilde dit wel doen voor het eerste gedeelte zijner motie.

Maar het tweede deel wat kon gehandhaafd blijven, wilde hij dan ook blijven voorstellen.

De Procureur Generaal had hiertegen bezwaar.

Deze blijft van mening dat ook aan het hoofd van politie de macht moet blijven om vergunningen te kunnen intrekken.

De voorzitter houdt nu nog met den Hr. Bichon een pleidooi ten gunste van het bestuursvoorstel.

Doch nu mengt ook Mr. van der Biezen zich in het debat ten gunste van het voorstel Bichon.

Verbeeldt u, zegt de Hr. van der Biezen, dat er in de voorwaarden wordt opgenomen, dat aan iemand, verdacht van zedenmisdrijf de vergunning kan ontnomen worden. Het zou toch iets onmogelijks zijn? Maar datzelfde wordt nu practisch ingevoerd, wanneer we het gouvernementsvoorstel accepteren. Bovendien is de politie nog in deze zaak partij. De Politie is partij tegenover de chauffeur en de politie zou dus rechter zijn in eigen partij. Dit kan niet anders als alleen aan de Rechtbank overgelaten worden.

Zonder hoofdelijke stemming wordt daarop de motie Bichon aangenomen.

Nog had een korte bespreking plaats over het gebruik van de Standard toeter. De moeilijkheid om een der horens dezer toeter buiten werking te stellen, werd ook door de gemachtigde van het Bestuur ingezien. De Hr. Jas wilde dus de betreffende verordening wel veranderen, dat alleen misbruik of hinderlijk gebruik van de Standardtoeters zou strafbaar zijn gesteld.

De Raad kon zich hiermee verenigen.

De gehele verordening werd daarna aangenomen.

Hierna vond plaats de verkiezing van de Candidaten voor de aftredende Heren S. A. L. Maduro, C. M. Winkel en David Capriles.

Deze drie heren werden als eerste candidaat herkozen, tweede candidaten respectievelijk de Heren Isaac Baiz, L. W. C. van Eps en Manrique Capriles.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 10 tot en met 16 Januari 1936.

Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Sorrell and Son.
Les Miserables.
Menace.
West Point of the Air.
Fighting Hero.

Roxy.

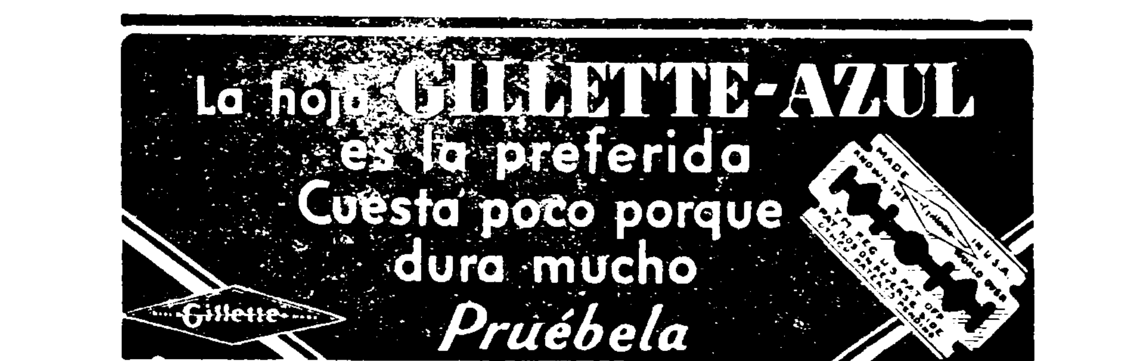
Here's my heart.
What every woman knows.
Little Colonel.

In Hollywood.

David Copperfield.
Little women.

VOETBAL NEDERLAND—IERLAND: Leo Halle zuivert zijn doel bij een aanval.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

STAND COMPETITIE-WEDSTRIJDEN.

Zondag, 12 Januari 1936.

A.-klasse:	VOLHARDING—AJAX	1—0
	BISMARCK—TRAPPERS	1—2
	TRANSVAAL—ASIENTO	1—3
B.-klasse:	SCHERPENHEUVEL—R.C.C.	1—1

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	13	8	4	1	25	9	20	1.54
VOLHARDING	12	8	2	2	16	7	18	1.50
BISMARCK	15	9	2	4	24	15	20	1.33
R.C.C.	9	5	2	2	15	10	12	1.33
AJAX	15	5	6	4	12	15	15	1.00
TRAPPERS	12	4	2	6	13	9	10	0.83
HERCULES	12	2	5	5	7	16	9	0.75
M.S.V.	15	4	3	8	18	26	* 9	0.60
ASIENTO	13	2	4	7	11	25	8	0.62
TRANSVAAL	12	1	2	9	8	17	4	0.33

* 2 Winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedtstrijd AJAX—M.S.V. op 1 December 1935.

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	11	9	2	0	41	7	20	1.82
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	9	3	3	3	17	15	9	1.00
ASIENTO II	6	2	0	4	10	11	6	1.00
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	29	2	0.25

FRANKRIJK—NEDERLAND.

Voor 'n 30.000 toeschouwers, waaronder zich 3000 Nederlanders bevonden, had Zondag 12 Januari bovengenoemde wedstrijd plaats.

Nogmaals heeft voetballend Nederland getoond, dat het ook nog 'n woordje mee te spreken heeft. **Van Heel,** de aanvoerder, die juist zijn 50e internationale speelde, zal met genoegen aan deze wedstrijd, waarin hij en zijn mannen de Fransen met niet minder dan 6—1 inmaakten, terugdenken.

Vóór de rust wist Holland tweemaal te scoren: **Drok** nam de eerste voor zijn rekening, terwijl **Bakhuis** met 'n verrassend zuiver schot de Franse keeper voor de tweede maal het nazien gaf, daartoe in staat gesteld door **Van Nelle.**

Deze laatste werd overigens terdege beschaduwd door een paar Fransen, dit waarschijnlijk om zijn succesvolle tocht naar Ierland.

Als dan **Halle** z'n Iers bravourstukje nog eens herhaalt en 'n goed genomen penalty nog juist uit de rechterbenedenhoek weet te tippen, stijgt 't enthousiasme ten top in de Hollandse kolonie. De omroeper is z'n „ontroering" niet meer meester en spreekt zelfs van: „Goed gedaan, m'n jongen!"

Na de rust krijgen we een herhaling van het eerste gedeelte: Holland sterk in de meerderheid, terwijl de Franse aanval er „belachelijk weinig van terecht brengt." (Han Hollander). **Bakhuys** weet dan ook weldra tweemaal te scoren, zodat we al bij 4—0 verzeild raken. Dan heeft **Caldenhove,** die overigens 'n uitstekend partijtje te zien gaf, het ongeluk wat te lang te treuzelen met wegwerken, zodat de Fransen op 'n nogal goedkope manier aan hun enig tegenpunt komen. Binnen 5 minuten ziet dezelfde back echter kans tweemaal de reddende hand te reiken (figuurlijk), bij gevaarlijke situaties voor 't Hollandse doel. Even later stelt **Van Heel Bakhuys** nog eens in staat 'n kansje te wagen, en 't is 5-1. Twee minuten later bonkt de bal, die tussen de voeten van **Drok** en 'n Fransman bekneld geraakt was, voor de voeten van **Van Nellen,** die er wel raad mee weet en het half dozijn vól maakt.

Nederland speelde deze wedstrijd met het nodige enthousiasme, zij het dan ook tegen 'n minderwaardige tegenstander. **Smit** speelde, ondanks z'n blessure van enkele dagen geleden, de hele wedstrijd uit. Het is daarbij geen wonder, dat hij niet de hoogte van Dublin bereikte. Als „zwerver" was hij weer steeds dáár, waar 'n Hollandse voet goed van pas kwam.

SPORT IN NEDERLAND.

ZWEMMEN: Mej. Rie Mastenbroek verbeterde het wereldrecord 400 meter rugslag met 5 seconden. Dit gebeurde in 'n wedstrijd te Kopenhagen, waaraan 9 landen deelnamen.

DAMMEN: Bij de wedstrijden om 't wereldkampioenschap behaalde **Reichenbach** tot nu toe 13 punten en **Vos** 5 punten.

B. & N.

De kinderen van den ex-keizer,

Het was ongetwijfeld niet gemakkelijk, een zoon van keizer Wilhelm II te zijn. Een verhouding van vader tot kind bestond slechts tussen den keizer en zijn dochter. Zijn zoons waren voor hem in de allereerste plaats prinsen van den bloede, tegenover wie het gezegde van Frederik den Groote gold: „Het gezag in mijn landen berust uitsluitend bij den koning van Pruisen!"

Derhalve kwam het slechts hoogst zelden voor, dat de prinsen vaderlijke vermaningen of berispingen rechtsteeks te horen kregen. Meestal gebeurde zoiets bij monde van Plessen of den chef van het militaire kabinet. „Het systeem van den tussenpersoon", betitelt de kroonprins vol bitterheid deze gedragslijn, vermoedelijk omdat hij vaker dan zijn broers dergelijke vermaningen te slikken kreeg.

Dat sproot minder voort uit de oude, in het Pruisische koningshuis traditionele tegenstelling tussen heerser en troonopvolger, dan wel uit de omstandigheid, dat Wilhelm II en zijn oudste zoon antipoden waren, wat hun opvattingen omtrent het koningschap betrof. De keizer voelde zich als heerser bij de gratie Gods, terwijl de kroonprins zich volstrekt niet als een door de Hemel uitverkorene beschouwde. Terwijl de vader meende een modern mens te zijn, omdat hij belang stelde in techniek, Ballin tot zijn vriendenkring behoorde en Fürstenberg, Gwinner, Mendelsohn, Schwabach menigmaal zijn gasten waren, bezat de kroonprins een natuurlijke aard, een Amerikaans aandoende werkelijkheidszin. Daarentegen had hij het „snel begrip, maar geen inzicht geërfd van zijn vader, die aldus door Bismarck kort voor diens dood werd gekarakteriseerd. Reeds als student haatte hij de dwang van het corpsleven, te Potsdam die der uniform. Vroeger dacht hij, dat deze ongebondenheid hem populair maakte. Had hij weer eens bij monde van een der adjudanten-generaal een berisping van zijn vader gekregen, dan placht hij vergezeld door den adjudant per auto van Berlijn naar Potsdam te reizen. Wanneer dan in de Tiergarten de menigte hem toejuichte, verklaarde hij vol trots: „Ziet u wel, excellentie, het volk geeft mij gelijk, niet mijn vader!"

De ex-kroonprins.

Dat was een vergissing. „De ouwe kon wel blijven. Zoals die nu dertig jaar lang in het gareel heeft gelopen, loopt hij ook wel verder. Maar dien knul met zijn schuine muts,, dien mogen ze voor mijn part houden," meende de Berlijnse aapjeskoetsier in zijn kernachtige taal. De schuine muts is hij trouw gebleven; tot aller verrassing heeft zij trouwens eensklaps een bruine kleur gekregen...

In tegenstelling tot den ex-kroonprins, die weet, dat hij niet de meeste kans heeft, ooit de troon te beklimmen, hoopt ex-kroonprinses Cecilie nog altijd op een terugkeer der Hohenzollern aan het bewind. En zij beschouwt het dan ook als haar heiligste plicht van haar oudste zoon, prins Wilhelm, diens vermeende rechten op de troonopvolging te handhaven.

Het kroonprinselijk paar heeft vier zoons en twee dochters. De oudste, in 1906 geboren zoon heeft in zijn karakter veel weg van zijn overgrootvader Wilhelm I. Op het ogenblik studeert hij te Koningsbergen. Begaafder dan hij is zijn één jaar jongere broer, de temperamentvolle, 24-jarige prins Louis Ferdinand, die in 1929 het doctoraal behaalde en vervolgens een lange studiereis naar de Verenigde Staten en Zuid-Amerika ondernam. Geruime tijd vertoefde hij te Buenos Aires, waar hij examen voor piloot deed en in het Argentijnse filiaal van Ford werkte. Op het ogenblik werkt hij bij Ford te Detriot. Innerlijk vertoont hij veel gelijkenis met zijn voorvader, den in 1806 bij Saalfeld gesneuvelden prins Louis Ferdinand.

De derde, in 1909 geboren zoon, prins Hubertus, bekwaamt zich op een landgoed in Silezië in de akkerbouw, terwijl de jongste te Bremen in een handelsonderneming in de leer is. De twee dochters tellen respectievelijk 20 en 17 jaar.

„Elk Pruisisch onderdaan is voor het dragen der wapenen geboren," luidt artikel 1 van het door Friedrich Wilhelm I uitgevaardigde decreet. Deze bepaling gold zonder meer voor de prinsen van Pruisen. Derhalve hebben alle zoons van den keizer — uitgezonderd 'skeizers vierde zoon, August Wilhelm, de z.g. burgerprins — de militaire loopbaan gevolgd. De dapperste in de wereldoorlog was 's keizers tweede zoon, prins Eitel Friedrich, Fritz genaamd, die zich menigmaal in de vuurlinie begaf, teneinde de frontsoldaten een goed voorbeeld te geven. Hij woont te Potsdam in de villa „Ingenheim". In 1926 werd zijn huwelijk met de oudste dochter van den overleden groothertog van Oldenburg door echtscheiding ontbonden.

Wanneer het oude spreekwoord, volgens hetwelk die vrouw het best is, die het minst over de tong gaat, ook voor de zonen van den keizer geldt, dan komt aan prins Adalbert de erepalm toe. Samen met zijn vrouw, een prinses van Saksen-Coburg--Meiningen, leeft hij kalm op zijn landgoed „Adelheidswert" in de nabijheid van Homburg vor der Höhe. Des te meer hoort men in het publiek van zijn broer, prins August Wilhelm, Auwi bijgenaamd, spreken. Als agitator voor de nationaal-socialisten is hij veel op reis. Ook prins Auwi woont te Potsdam en is evenals zijn broer Eitel Friedrich gescheiden. Zijn gewezen vrouw, een prinses van Holstein, heeft zich onder de naam van mevrouw Rümann in de Verenigde Staten gevestigd, waar zij portretten voor de leden der society schildert.

Daar ook prins Joachim, die in de zomer van 1929 de hand aan zichzelf sloeg, bezig was te scheiden, is het enige huwelijk in het keizerlijk huis, dat een harmonisch verloop heeft, de echtverbintenis van prins Oscar, die bij het uitbreken van de oorlog met gravin Ina-Marie von Bassewitz, een hofdame van zijn moeder, in het huwelijk trad. Toen haar ouders na de verloving een bezoek aan den keizer kwamen brengen, verwelkomde Wilhelm II hen met de weinig tactvolle opmerking: „Deze verloving lacht mij allerminst toe!" Waarop de graaf hem koeltjes: „Mij ook niet!" ten antwoord gaf. Desondanks had juist dit huwelijk een gelukkig verloop en in 1920 werd de gravin door het hoofd der Hohenzollern als prinses van Pruisen erkend. Prins Oscar is sedert korte tijd lid van het bestuur der Duits-nationale partij.

Het jongste kind van den keizer en zijn troetelkind, het enige, waarmee hij als gewoon vader omging, is Sissi, sedert Mei 1913 hertogin van Brunswijk. Toen zij nog een kind en later bakvis was, wist iedereen te vertellen, dat zij minder begaafd en doofstom was. Het tegendeel was het geval. De in geestelijk opzicht uiterst actieve hertogin Victoria Louise spreekt zelfs zeer veel. Samen met haar man, den voormaligen hertog van Brunswijk, woont zij te Gmunden, waar eens in het fraaie kasteel der Cuberlands de rijkste hofhouding van Europa was gevestigd. Van de grote Welfenschat is niet veel meer over en teneinde het kasteel in stand te houden, zijn in de zalen ervan luxe-restaurants voor vreemdelingen gevestigd.

Het hoogste, wat volgens Schopenhauer de mens vermag te bereiken, viel geen der kinderen van den keizer te beurt. „Niet een gelukkig leven, want dat is onmogelijk, doch een heldhaftige levensloop."

S. E. L. MADURO & SONS.

Scheepvaart Afdeeling.

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN.

Eerstvolgende afvaarten van CURAÇAO:

New Zealand, & Shaw Savill & Albion Lijnen.

NAAR: Panama & New Zealand
SS. „AKAROA" 5—6 Feb.
SS. „ROTORUA" 14—15 Mrt.

NAAR: Southampton & Londen
SS. „ROTORUA" 14—15 Jan.
SS. „TAMAROA" 23—24 Jan.

Compañia Trasatlántica

(Spaansche Lijn)

NAAR: Pto. Cabello, La Guaira, Sto. Domingo, San Juan, Kanarische Eilanden, Cadiz & Barcelona
SS. „J. S. ELCANO" 17-18 Jan.

Aluminum Lijn.

NAAR La Guaira
SS. „VESTVANGEN" 20 Jan.

NAAR: La Guaira & Paramaribo
SS. „DALVANGEN" 10 Feb.

NAAR: Mobile & New Orleans
SS. „DALVANGEN" 15 Jan.
SS. „DALVANGEN" 2 Feb.

JOHNNIE WALKER

Born 1820 — Still going Strong

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS E. CURIEL & SONS

Agenten.

Boekbespreking.

Dr. Halliday Sutherland.

„En de jaren gingen voorbij"
„En het leven ging verder".

Nederlandse vertaling van Mevr. J. E. Gorter-Keyser.

Prijs ingenaaid ƒ 3.75
Prijs gebonden ƒ 4.50

Een bont en rijk leven speelt zich hier af voor onze ogen. Sutherland, Dokter in de geneeskunde, destijds president van het Genootschap tot Bestrijding van de Tuberculose in Engeland, stichter van de eerste openluchtschool in Londen, ontdekker van de aethiologie van de nekkramp (1915), gedurende de oorlog marinearts, toegevoegd aan de Generale Staf, vertelt op een wijze, die meesterlijk genoemd mag worden over de bergen van zijn Schotse vaderland, over de jacht en de visvangst in de donkere bossen van het Hoogland, over zijn kwajongensstreken, zijn studentikoze ervaringen aan de Universiteit van Edinburgh, waar hij anatomie studeerde, en Aberdeen, waar hij ingewijd werd in de geheimen van de pathologie. Vriendelijke en komische professoren... liederlijke of ijverige studenten... en dit alles gezien vanuit de wereld van den ernstigen navorser. Hij kent alle mensen en was overal: op de walvisvangst benoorden Schotland, waar hij met een mopperend, baardige scheepskapitein op avontuur gaat; in Spanje, waar hij zijn oom bij de uitoefening van zijn dokterspraktijk behulpzaam is en zich, niet zonder succes, aan het stierenvechten waagt. West-Afrika, de noordelijke Hebriden en vervolgens weer Schotland, waar hij na langdurige tochten, in een gesticht voor krankzinnigen tragische en komische ervaringen opdoet met de verpleegden; waar hij ook is, overal wordt hij in de geschiedenissen verwikkeld, die hij soms avontuurlijk, dan weer op vrolijke wijze ons in sympathieke genialiteit voor ogen tovert. De oorlog maakte van hem een scheepsdokter, hij beleefde zeppelinaanvallen op Londen, alle zo spannend en amusant verhalend weergegeven, dat deze buitengewone levensvertelling zich reeds in de grote belangstelling van het ontwikkelde publiek mag verheugen.

Tenslotte zijn bekering tot het R. K. geloof, hoofdstukken van de schoonste ontroering, van de diepste vroomheid, van te groter waarde, want geschapen door een scherp-menselijk intellect!

We willen nog meedelen dat de oorpronkelijke Engelse uitgave een oplage telt van 71000 exemplaren.

Uitgave van de Zuid-Hollandsche Uitgevers Mij., Den Haag.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel St. Augustinus.

GEMENGD NIEUWS

Een Perzische legende.

Er bestaat een oude Perzische Christuslegende, volgens dewelke Christus, op zekere dag, met zijn apostelen en volgelingen door de velden wandelde en plotseling bleef staan vóór het cadaver van een hond. Zijn leerlingen keerden walgend het hoofd af en wilden snel doorlopen, maar Christus bleef staan en keek het vieze kreng lang en nadenkend aan. Sommige leerlingen verwachtten een woord van afschuw met een zinspeling op het zedelijk bederf. Anderen verwachtten een woord van deernis en medelijden, met een aanwijzing naar de vergankelijkheid van het lichaam. Christus echter zeide. „Zie, hoe zuiver wit zijn de tanden van dat beest."

Een verrassende, paradoxaal klinkende opmerking, maar die toch in 't geheel niet met de haren erbij gesleurd is en ook niets gemeens heeft met de Uilenspiegelse wijsheden in de trant van: wees blij wanneer het regent, want dan is er hoop op schoon weer. En dies meer. De schone witte tanden in een in ontbinding verkerend dierenlijk, treffen inderdaad scherp door hun contrast. De zaak is echter dat het een kwestie van aard is, die mooie tanden vóór alles te zien en er het kreng bij te vergeten. De Perzische legende toont ons Christus niet als God, zij wil aantonen dat het ideaal van den mens in hem verwezenlijkt was. Het is immers eigen aan den edelen hoogstaande mens steeds het mooie te zoeken en gedeeltelijk blind te blijven voor de lelijke rest.

Maar wat is **niet** in ontbinding? De christen wereldbeschouwing leert dat wegens een ongehoorzaamheid aan God van de eerste twee mensen, de aarde vervloekt is, de menselijke natuur ontaard. Ziekte en dood knagen aan alle levende wezens. Het kwaad maakte alles wormstekig.

Wij wandelen door het leven met snelle pas naar onze dood. Overal waar wij verwijlen, om te beschouwen wat naast de weg ligt, kunnen wij juist zien wat wij willen zien: het bederf of de mooie, zuivere witte tanden. Overal veel dwaling rond een kern waarheid, overal onwil rond een kern goede wil, overal ellende rond een kern zuivere vreugde. En in onszelven veel neiging en slechts een kleine drang om de zuivere witte tanden te zien.

Welk een diep-zinnige legende is die Perzische!

EEN NEDERLANDSE HEILIGE.

Pater Carolus van den H. Andreas.

De 29ste October heeft de H. Congregatie der Riten na de zomervacantie haar werkzaamheden hervat, die in de eerste plaats de inleiding betreffen van het proces der zalig- en heiligverklaring van den Pater Passionist, Carolus van den H. Andreas, een Nederlander van geboorte.

In de wereld heette pater Carolus: Johannes Andreas Houben. Hij werd de 11e October 1821 in Munstergeleen (Limburg) geboren. Hij studeerde aan het college te Sittard en daarna in Broeksittard, waar hij in 1840 zijn studies moest onderbreken, om zijn militaire dienstplichten te vervullen.

In 1845 trad pater Houben in de congregatie van de Passionisten in België en werd in 1850 door den bisschop van Doornik tot priester gewijd. In 1852 werd hij door zijn superieuren naar Engeland gezonden, waar de Passionisten toen enkele jaren tevoren enige huizen hadden gesticht.

De eerste superior in Engeland was pater Dominicus van de H. Moeder Gods, die bekend is door zijn betrekkingen tot kardinaal Newman. Van dezen superior is eveneens het proces van de zalig- en heiligverklaring aan de gang.

Pater Carolus van den H. Andreas verbleef in het klooster van Aston en kwam in 1854 in het klooster van St. Wilfridus, op de Cotton Hall, waar hij socius van den novicenmeester werd. Hier bleef pater Carolus, totdat het noviciaat der Passionisten naar Broadway in Worcester werd verplaatst. Vandaar werd hij echter weer verder gezonden en wel naar Sutton in Lancashire en in **1875 naar Mount Argus in de nabijheid** van Dublin, waar de Passionisten in 1856 een klooster hadden gesticht, toegewijd aan de H. Anna. Daar bleef pater Carolus tot aan zijn dood, de 5de Januari 1893.

Gedurende zijn hele leven was pater Houben een voorbeeld van alle deugden en stierf in geur van heiligheid. Overal in Engeland en Ierland en zelfs in Amerika en Australië werd hij vereerd. Reeds zouden tal van wonderbaarlijke genezingen door zijn voorspraak zijn verkregen, welke thans alle door de H. Congregatie der Riten nauwkeurig moeten worden onderzocht.

De diocesane processen werden gevoerd aan de curies van Roermond en Dublin.

Het informatie-proces bij de H. Congregatie der Riten werd de 2de Juli 1927 geopend en in Mei 1934 werden de geschriften van pater Houben goedgekeurd.

Ponens en relator van de causa, die thans definitief begonnen is, is Z. H. Em. kardinaal Rossi. Postulator is de pater Passionist, Egidius van de H.H. Harten van Jesus en Maria.

De langste en de kortste pontificaten.

Het pontificaat van den thans regerenden Paus is een van de langste uit de geschiedenis der Kerk. Inderdaad van de 261 plaatsbekleders van Jezus-Christus die elkaar in 19 eeuwen zijn opgevolgd, zijn er slechts 39 die, evenals Pius de XI, het veertiende jaar van hun pausschap bereikt hebben.

Sint Petrus zelf was bisschop van **Rome gedurende vijf en twintig jaar,** twee maanden en zeven dagen. Er gingen achttien eeuwen voorbij, eer een volgende Paus een zo lang pontificaat bereikte. Men zei zelfs van de pausen bij wijze van spreekwoord: **Non videbis annos Petri** d.i. gij zult de jaren van Petrus niet halen! Pius IX zou daarop al lachende eens geantwoord hebben: dat is geen geloofspunt! Wat hij bewees op de meest welsprekende wijze, want hij heeft de stoel van Petrus bekleed, gedurende een en dertig jaren, zeven maanden en twee en twintig dagen.

Na Pius IX heeft ook zijn opvolger Leo XIII de logenstraffing van zijn voorganger bevestigd door eveneens langer dan Petrus te regeren, al was het dan ook niet heel veel langer; hij zetelde n.l. gedurende vijf en twintig jaren en vijf maanden. Pius de X was Paus gedurende elf jaar en zestien dagen en Benedictus XV had de Kerk slechts zeven jaar, vier maanden en twintig dagen bestuurd toen hij, op 22 Januari 1922, bijna plotseling stierf.

Onder de lange pontificaten van de geschiedenis wordt aangestipt dat van Urbanus VIII, de Paus Barberini beroemd door de vele grote bouwwerken door hem ondernomen. Hij regeerde van 1623 tot 1644 en in die twintig jaar zag hij al de Kardinalen sterven die hem hadden Paus gekozen, en hij heeft er 74 nieuwe benoemd.

Wij zeiden daareven dat slechts 39 pausen meer dan 13 jaar geregeerd hebben; men telt er eveneens 39 die minder dan een jaar de Stoel van Petrus bekleedden, en hiervan zijn er 9 die zelfs korter dan een maand geregeerd hebben.

De kortste pontificaten waren die van Celestinus IV (1214) die 17 dagen regeerde; van Urbanus VII (1590) die maar 13 dagen, en van Stefanus II (752) die slechts drie dagen de pauselijke stoel bekleeed hebben.

Het liefst tracht men dat te verbergen, wat men niet heeft.

Veel mensen zijn met alles tevreden, behalve met weinig.

Broedeieren.

Witte Leghorns 15 ct
Barnevelders 40 ct.
PLUIMVEEVOEDER.

HENDRIKSTEEG 16
en bij
W. Maat
„CASA HOLANDESA", Otrabanda.

1595
1596

Cornelis de Houtman zeilde in 1595 om de Zuid naar Indië en Willem Barendsz beproefde het in 1596 om de Noord. Hollanders van het oude, stoere ras voeren toen reeds naar alle windstreken met:

BOLS 1575

ELKEN DAG ÉÉN GLAASJE.

Aankomst en vertrek der schepen van 16--20 Januari 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Venezuela	16	Pto. Limon	16	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	16	Maracaibo, Aruba	16	Aruba, Maracaibo
Juan Seb. Elcano	16	Cristobal	17	Barcelona
Luna	17	Maracaibo	17	P. Cabello, New York
Midas	—	Curaçao	17	Haiti
Statendam	18	New York	18	Cristobal
Baralt	—	Curaçao	18	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Atlas	—	Curaçao	18	S. Domingo, N. Domingo, S. Domingo
Caracas	18	New York	19	Aruba, P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Oranje Nassau	19	New York, P. au Prince	19	Amsterdam via Venezuela en Suriname
El Libertador	19	Maracaibo, Aruba	19	Aruba, Maracaibo
San José	19	Le Havre	19	Cristobal, N. Pac. Coasts
Falcon	19	Maracaibo	19	Maracaibo
Stuyvesant	20	Amsterdam via Suriname en Venezuela	20	P. au Prince, New York
Cuba	20	Cristobal	20	Le Havre
Vestvangen	20	New Orleans	20	La Guaira
H. C Horn	20	Cartagena	20	Hamburg
Ingrid Horn	20	Curaçao	20	S. Dom., Kingston, Haiti.

Neemt steeds het beste, het beste is ook het VOORDEELIGSTE

De meest DUURZAME

VERFWAREN

koopt U bij de

COOP. VER. EN NIJVERHEID

TA SOLICITA.

Sirvientenan di cas pa traha na Aruba. Edad 18 pa 45 anja. Mester ta nativo di e Colonia di Curaçao. Mester pasa examinacion médico na Aruba. Pasashi di Curaçao-Aruba pa cuenta di solicitantenan. Sueldo 7 florin pa siman sin cas liber. Acudi en persona na Oficina di Empleo.

LAGO OIL & TRANSPORT CO., LTD.
ARUBA, N. W. I. 7-3

Excess Insurance Comp. Ltd

Reeds van

ZES EN DERTIG GULDEN per jaar af kunnen wij Uw automobiel verzekeren tegen WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID.

Dekt U nog heden tegen dit risico want iedere dag dat U daarmede wacht kan U VEEL MEER kosten aan SCHADE.

C. M. MEYBOOM.

Hoofagent voor het Gebiedsdeel Curaçao.

Kantoor Handelskade 7. Telf. 280 en 440. 2-2